

Den Europæiske Unions Tidende

C 80 E

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

4. april 2006

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Rådet

2006/C 80 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 1/2006 af 1. december 2005 vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet og om ophævelse af beslutning nr. 96/391/EF og nr. 1229/2003/EF	1
2006/C 80 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 2/2006 af 8. december 2005 vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer	27
2006/C 80 E/03	Fælles holdning (EF) nr. 3/2005 af 9. december 2004 vedtaget af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer	43

DA

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 1/2006

vedtaget af Rådet den 1. december 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2006/EF af ... om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet og om ophævelse af beslutning nr. 96/391/EF og nr. 1229/2003/EF

(2006/C 80 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1229/2003/EF af 26. juni 2003 om opstilling af et sæt retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet ⁽³⁾ er der opstået et behov for fuldt ud at integrere de nye medlemsstater, tiltrædelses- og kandidatlandene i disse retningslinjer og efter behov at tilpasse dem yderligere til Den Europæiske Unions nye tilnærmelsespolitik.
- (2) Prioriteringerne for de transeuropæiske net på energiområdet er en følge af etableringen af et indre energimarked, der er mere åbent og konkurrencepræget efter gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽⁴⁾ og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for

naturgas ⁽⁵⁾. Prioriteringerne følger konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Stockholm den 23. og 24. marts 2001 om opbyggelse af den nødvendige infrastruktur for det indre energimarkeds funktion. Der bør gøres en særlig indsats for at nå målet om øget anvendelse af vedvarende energikilder, som bidrager til politiken om en bæredygtig udvikling. Dette bør dog realiseres, uden at der skabes uforholdsmæssige forstyrrelser i den normale markedslikevægt. Der bør desuden fuldt ud tages højde for målsætningerne i Fællesskabets transportpolitik og især muligheden for at reducere vejtrafik ved at anvende rørledninger.

- (3) Formålet med denne beslutning er at komme tættere på målet for det niveau for elektricitetssammenkobling mellem medlemsstaterne, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Barcelona den 15. og 16. marts 2002, og derved forbedre netpålideligheden og -integriteten samt sikre, at der er forsyningssikkerhed og at det indre marked er velfungerende.
- (4) Bygning og vedligeholdelse af energiinfrastrukturer bør i reglen ske i henhold til markedsprincipperne. Dette er også i overensstemmelse med de fælles regler om fuldførelse af det indre energimarked og de fælles konkurrenceretlige regler, som har til formål at skabe et mere åbent og konkurrencedygtigt indre energimarked. Fællesskabets finansielle støtte til anlæg og drift bør derfor i høj grad være undtagelsen. Sådanne undtagelser bør være behørigt begrundet.

⁽¹⁾ EUT C 241 af 28.9.2004, s. 17.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7. juni 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37. Ændret ved Rådets direktiv 2004/85/EF (EUT L 236 af 7.7.2004, s. 10).

⁽⁵⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57.

- (5) Anlæg og vedligeholdelse af energinfrastrukturen bør sikre, at det indre energimarked kan fungere effektivt, uden at det berører de strategiske mål og i givet fald forsyningspligten samt offentlige serviceforpligtelser, og skal gennemføres under hensyntagen til de eksisterende procedurer for høring af de berørte befolkninger.
- (6) På baggrund af mulig synergi mellem naturgasnet og olefingasnet bør der lægges passende vægt på udvikling og integration af olefingasnet for at opfylde fællesskabsindustriens behov for olefingas.
- (7) Prioriteringerne for de transeuropæiske net på energiområdet er også en følge af deres voksende betydning i forbindelse med sikring og diversificering af Fællesskabets energiforsyning, indlemmelse af de nye medlemsstater-, tiltrædelses- og kandidatlandenes energinet og sikring af en samordnet drift af energinettene i Fællesskabet og i nabolandene efter høring af de pågældende medlemsstater. Fællesskabets nabolande spiller faktisk en vigtig rolle i Fællesskabets energipolitik. De leverer hovedparten af Fællesskabets naturgasforsyninger, er vigtige partnere i forbindelse med transit af primærenergi til Fællesskabet og vil gradvis blive vigtigere aktører på Fællesskabets indre marked for gas og elektricitet.
- (8) Blandt projekterne under de transeuropæiske energinet må de prioriterede projekter fremhæves, som har særlig stor betydning for det indre energimarkeds funktion eller for energiforsynings sikkerheden.
- (9) Proceduren for udpegelse af projekter af fælles interesse vedrørende transeuropæiske energinet bør sikre en gnidningsløs anvendelse af Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 af 18. september 1995 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net⁽¹⁾. Proceduren bør skelne mellem to faser: en første fase med fastlæggelse af et begrænset antal kriterier med henblik på udpegelsen af sådanne projekter og en senere fase, hvor projekterne beskrives i detaljer, dvs. projektspecifikationerne fastlægges.
- (10) Støtte i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95 bør primært ydes til projekter af europæisk interesse, dvs. projekter af fælles interesse, der er omhandlet i denne beslutning, og som er omfattet af akserne for prioriterede projekter, som anført i denne beslutning.
- (11) Medlemsstaterne bør i forbindelse med ansøgninger om projektstøtte fra Fællesskabets finansielle instrumenter give passende prioritet til projekter, der er omfattet af bilag I, og som opfylder kriterierne i denne beslutning.
- (12) Der kan være behov for at ændre projektspecifikationerne, som derfor kun kan være indikative. Kommissionen bør derfor være beføjet til at ajourføre dem. Da projekter kan få betydelige politiske, miljømæssige og økonomiske følgevirkninger, er det vigtigt at finde den rette balance mellem lovgivningsmæssig kontrol og fleksibilitet ved fastlæggelsen af, hvilke projekter der er berettiget til fællesskabsstøtte.
- (13) I det omfang det er nødvendigt for at forbedre forberedelsen og gennemførelsen af visse prioriterede projekter, afsnit af prioriterede projekter eller grupper af prioriterede projekter i de pågældende prioriterede projekters løbetid, bør Kommissionen i samråd med de berørte medlemsstater sikre og koordinere samarbejdet med brugere og operatører for at sikre, at den nødvendige overvågning af projektet finder sted, så Fællesskabet kan holdes underrettet om projektforløbet. Kommissionen bør under dette arbejde i samarbejde med medlemsstaterne høre operatører, brugere, regionale og lokale myndigheder samt repræsentanter for civilsamfundet med henblik på at få en bedre forståelse af efterspørgslen efter transmissionstjenester og af de begrænsninger og tjenesteparametre, der er påkrævet for at optimere anvendelsen af den pågældende infrastruktur.
- (14) Medlemsstaterne bør opfordres til at koordinere gennemførelsen af visse projekter, navnlig grænseoverskridende projekter eller afsnit af grænseoverskridende projekter.
- (15) Der bør skabes et gunstigere miljø for udviklingen og opbygningen af transeuropæiske net på energiområdet, hovedsageligt ved at stimulere det tekniske samarbejde mellem de netansvarlige organer, ved at lette gennemførelsen af godkendelsesprocedurer for netprojekter i medlemsstaterne, så forsinkelserne begrænses, og ved efter behov at mobilisere midler, instrumenter og finansielle programmer, som Fællesskabet råder over, til netprojekter. Fællesskabet bør støtte de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i denne sammenhæng.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 807/2004 (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 46).

- (16) Da budgettet for det transeuropæiske energinet hovedsagelig har til formål at finansiere gennemførlighedsundersøgelser, er det Fællesskabets strukturfonde, finansielle programmer og instrumenter, der i givet fald vil kunne muliggøre finansieringen af sådanne — navnlig interregionale — sammenkoblingsnet.
- (17) Vedtagelsen af projekter af fælles interesse, de dertil hørende specifikationer og de prioriterede projekter, bør ikke foregribe resultaterne af vurderingen af projekters, planers eller programmers indvirkning på miljøet.
- (18) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (19) Kommissionen bør regelmæssigt udarbejde en rapport om gennemførelsen af denne beslutning.
- (20) Da denne beslutning har samme genstand og anvendelsesområde som Rådets beslutning 96/391/EF af 28. marts 1996 om fastlæggelse af en række aktioner med henblik på at skabe gunstigere vilkår for udbygningen af transeuropæiske net på energiområdet ⁽²⁾ og beslutning nr. 1229/2003/EF, bør disse to beslutninger ophæves —
- a) alle højspændingsforbindelser, bortset fra dem der anvendes inden for distributionsnet, og undersøiske kabler, for så vidt denne infrastruktur anvendes til inter-regionel eller international transmission eller tilslutning
- b) alt udstyr og alle anlæg, der er nødvendige for, at det pågældende system kan fungere tilfredsstillende, herunder beskyttelses-, overvågnings- og kontrolsystemer
- 2) for så vidt angår gasnettene (transport af naturgas eller olefingas):
- a) højtryksgasrørledninger, bortset fra højtryksgasrørledninger i distributionsnet, til forsyning af Fællesskabets regioner fra kilder i og uden for Fællesskabet
- b) underjordiske lagre tilsluttet ovennævnte højtryksgasrørledninger
- c) terminaler til modtagelse, oplagring og forgasning af flydende naturgas (LNG) samt, afhængig af forsyningskapaciteten, LNG-tankskibe
- d) alt udstyr og alle anlæg, der er nødvendige for, at det pågældende system kan fungere tilfredsstillende, herunder beskyttelses-, overvågnings- og kontrolsystemer.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 3

Artikel 1

Formål

I denne beslutning fastlægges arten og rækkevidden af den retningsgivende fællesskabsaktion for transeuropæiske energinet. Der opstilles et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteringer samt hovedlinjerne i Fællesskabets aktioner med hensyn til transeuropæiske energinet. I disse retningslinjer identificeres projekter af fælles interesse, herunder prioriterede projekter, inden for transeuropæiske elektricitets- og naturgasnet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne beslutning vedrører:

- 1) for så vidt angår elektricitetsnettene:

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 154.

Formål

Fællesskabet fremmer sammenkobling, interoperabilitet og udbygning af de transeuropæiske energinet samt adgang til disse net i overensstemmelse med gældende fællesskabsret med det sigte

- a) at fremme den effektive gennemførelse og udvikling af det indre marked i almindelighed og det indre energimarked i særdeleshed, samtidig med at den rationelle produktion, transport, distribution og anvendelse af energiressourcerne samt udvikling og sammenkobling af vedvarende energikilder fremmes med henblik på at sænke forbrugerpriserne på energi og bidrage til diversificering af energikilderne
- b) at lette udviklingen af Fællesskabets mindre gunstigt stillede områder og ømråder og bringe dem ud af deres isolation og således bidrage til større økonomisk og social samhørighed
- c) at øge energiforsyningssikkerheden, f.eks. ved at styrke forbindelserne med tredjelande inden for energisektoren, hvilket er i alle parter fælles interesse, især inden for energi-chartertraktaten og de samarbejdsaftaler, som Fællesskabet har indgået

- d) at bidrage til en bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse, bl.a. ved at inddrage vedvarende energi og nedbringe miljørisiciene i forbindelse med energitransport og -transmission.

Artikel 4

Prioritering

Fællesskabets aktion med hensyn til transeuropæiske energinet skal være forenelig med en bæredygtig udvikling og først og fremmest tage sigte på følgende:

1) for både el- og gasnet:

- a) tilpasning og udvikling af energinet til støtte for det indre energimarked og navnlig løsning af problemer i forbindelse med flaskehalse, særlig på tværs af grænserne, overbelastning og manglende forbindelser, og hensyntagen til de behov, der opstår i forbindelse med et velfungerende indre marked for elektricitet og naturgas og udvidelsen af Den Europæiske Union
- b) oprettelse af energinet i øregioner, isolerede og perifere regioner samt regioner i den yderste periferi og tilslutning af disse net, hvor det er nødvendigt, og fremme af diversificering af energikilderne og anvendelse af vedvarende energikilder

2) for elektricitetsnet:

- a) tilpasning og udvikling af net for at gøre det lettere at integrere og tilslutte bæredygtig energiproduktion
- b) interoperabilitet for Fællesskabets elektricitetsnet, og med tilsvarende net i tiltrædelses- og kandidatlandene og andre lande i Europa samt Middelhavs- og Sortehavsområdet

3) for gasnet:

- a) udbygning af naturgasnettene med henblik på at dække Fællesskabets naturgasforbrug og kontrol med dets gasforsyningssystemer
- b) interoperabilitet for Fællesskabets gasnet, og med tilsvarende net i tiltrædelses- og kandidatlandene og andre lande i Europa, i Middelhavs- og Sortehavsområdet samt området omkring Det Kaspiske Hav, Mellemøsten og området omkring Den Arabiske Golf samt diversificering af naturgaskilder og -forsyningsveje.

Artikel 5

Aktionens hovedlinjer

Hovedlinjerne i Fællesskabets aktion for transeuropæiske energinet er:

- a) udpegelse af projekter af fælles interesse, jf. artikel 6
- b) skabelse af gunstigere vilkår for udbygningen af disse net.

Artikel 6

Projekter af fælles interesse

1. Følgende generiske kriterier skal anvendes, når der træffes afgørelse om udpegelse, ændringer, specifikationer for eller anmodninger om ajourføring af projekter af fælles interesse:

- a) Projekterne falder ind under anvendelsesområdet i artikel 2.
- b) Projekterne svarer til de målsætninger og prioriteringer, der er fastsat i henholdsvis artikel 3 og 4.
- c) Projekterne forekommer økonomisk levedygtige.

Vurderingen af den økonomiske levedygtighed baseres på en cost-benefit-analyse, som tager hensyn til alle omkostninger og fordele, herunder på mellemlangt og/eller langt sigt, i forbindelse med miljøaspekter, forsyningssikkerhed og bidrag til den økonomiske og sociale samhørighed. Projekter af fælles interesse, der vedrører en medlemsstats område, kræver denne medlemsstats godkendelse.

2. Supplerende kriterier til bestemmelse af, hvad der udgør projekter af fælles interesse, er anført i bilag II. Enhver ændring af de i bilag II indeholdte supplerende kriterier for udpegelse af projekter af fælles interesse vedtages efter proceduren i traktatens artikel 251.

3. Der kan kun ydes finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95, til de projekter, der er opført i bilag III, og som opfylder kriterierne i stk. 1 og bilag II.

4. Projekternes indikative specifikationer, som inkluderer den detaljerede beskrivelse af projekterne, samt eventuelt en geografisk beskrivelse, er opført i bilag III. Disse specifikationer ajourføres i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 2. Ajourføringer er af teknisk art og begrænses til tekniske ændringer af projekter, ændring af en del af den fastlagte ruteføring eller en begrænset tilpasning af projektets placering.

5. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, som de skønner nødvendige for at lette og fremskynde gennemførelsen af projekter af fælles interesse og begrænse forsinkelser, under overholdelse af fællesskabslovgivningen og internationale konventioner på miljøområdet. Navnlig skal de fornødne godkendelsesprocedurer afsluttes hurtigt.

6. Når dele af projekter af fælles interesse skal gennemføres på tredjelandes område, kan Kommissionen med henblik på at lette gennemførelsen af projekterne og efter aftale med de berørte medlemsstater fremsætte forslag, efter omstændighederne som led i Fællesskabets forvaltning af aftaler med de pågældende tredjelande og, for så vidt angår de tredjelande, som har undertegnet energichartertraktaten, i overensstemmelse med denne traktat og andre multilaterale aftaler, for at projekterne også af de pågældende tredjelande anerkendes som værende af gensidig interesse.

Artikel 7

Prioriterede projekter

1. De projekter af fælles interesse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, og som er omfattet af akserne for de prioriterede projekter, jf. bilag I, har prioritet for så vidt angår tildeling af finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95. Ændringer af bilag I vedtages efter proceduren i traktatens artikel 251.

2. a) Hvad angår grænseoverskridende investeringsprojekter, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til i forbindelse med de nationale godkendelsesprocedurer at sikre, at et element i de kompetente nationale myndigheders vurdering bliver, at sådanne projekter øger sammenkoblingskapaciteten mellem to eller flere medlemsstater og på denne måde styrker den europæiske forsyningssikkerhed.

b) De berørte medlemsstater og Kommissionen bestræber sig inden for deres respektive kompetenceområder og i samarbejde med de ansvarlige virksomheder på at fremme gennemførelsen af prioriterede projekter, herunder navnlig grænseoverskridende projekter.

3. Prioriterede projekter skal være forenelige med bæredygtig udvikling og opfylde følgende kriterier:

a) de har en væsentlig effekt på konkurrencen på det indre energimarked, og/eller

b) de medvirker til at øge Fællesskabets forsyningssikkerhed, og/eller

c) de fører til øget anvendelse af vedvarende energikilder.

Artikel 8

Gunstigere vilkår

1. Med henblik på at bidrage til gunstigere vilkår for udviklingen af de transeuropæiske energinet og deres interoperabilitet tager Fællesskabet hensyn til medlemsstaternes indsats i overensstemmelse med dette mål, lægger den største vægt på og fremmer efter behov nedenstående foranstaltninger:

a) teknisk samarbejde mellem de organer, der er ansvarlige for de transeuropæiske net på energiområdet, herunder navnlig for den korrekte funktion af de forbindelser, som er nævnt i punkt 1, 2 og 7 i bilag II

b) at lette gennemførelse af godkendelsesprocedurerne for projekter, som indgår i det transeuropæiske energinet, med henblik på at mindske forsinkelser

c) støtte til projekter af fælles interesse fra de af Fællesskabets fonde, instrumenter og økonomiske programmer, som kan anvendes til nettene.

2. Kommissionen tager i nært samarbejde med de berørte medlemsstater alle initiativer til at fremme samordningen af de aktiviteter, der er anført i stk. 1.

3. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af aktiviteterne i stk. 1, litra a) og b), træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 9

Virkninger for konkurrencen

Ved gennemgangen af projekterne skal der tages hensyn til virkningerne for konkurrencen og forsyningssikkerheden. Privat finansiering eller finansiering gennem de berørte økonomiske operatører skal være den vigtigste finansieringskilde og skal fremmes. Enhver konkurrencefordrejning mellem markedsoperatørerne skal undgås i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 10

Begrænsninger

1. Denne beslutning berører ikke eventuelle finansielle tilsagn fra en medlemsstat eller Fællesskabet.

2. Denne beslutning berører ikke resultaterne af vurderingen af virkningerne på miljøet for så vidt angår projekter og planer eller programmer, der fastlægger rammerne for en fremtidig godkendelse af sådanne projekter. Hvis der i henhold til relevant fællesskabslovgivning kræves miljøkonsekvensvurdering, skal resultaterne heraf indgå i overvejelserne, inden der reelt træffes afgørelse om projekternes gennemførelse i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 12

Rapport

Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport om anvendelsen af denne beslutning, som den forelægger for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Denne rapport bør omhandle gennemførelsen og fremskridt i udførelsen af prioriterede projekter, som vedrører grænseover-

skridende forbindelser som anført i bilag II, punkt 2, 4 og 7, herunder detaljerede ordninger vedrørende deres finansiering, navnlig for så vidt angår bidrag fra Fællesskabets midler.

Artikel 13

Ophævelse

Beslutning 96/391/EF og (EF) nr. 1229/2003/EF ophæves.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

TRANSEUROPÆISKE ENERGINET

Akser for prioriterede projekter, som defineret i artikel 7

De omfattede prioriterede projekter står opført under hver enkelt akse

ELEKTRICITETSNET

EL.1. Frankrig — Belgien — Nederlandene — Tyskland: styrkelse af elnettene for at løse overbelastningsproblemer med hensyn til elektricitet i Benelux-landene.

Omfattede prioriterede projekter:

Ledning Avelin (FR) — Avelgem (BE)

Ledning Moulaine (FR) — Aubange (BE)

EL.2. Italiens grænser med Frankrig, Østrig, Slovenien og Schweiz: øget kapacitet på samkøringslinjer på elområdet.

Omfattede prioriterede projekter:

Ledning Lienz (AT) — Cordignano (IT)

Ny sammenkobling mellem Italien og Slovenien

Ledning Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI)

Ledning S. Fiorano (IT) — Nave (IT) Gorlago (IT)

Ledning Venezia Nord (IT) — Cordignano (IT)

Ledning St. Peter (AT) — Tauern (AT)

Ledning Südburgenland (AT) — Kainachtal (AT)

Forbindelse Østrig og Italien (Thaur-Brixen) gennem Brenner-jernbanetunnellen

EL.3. Frankrig — Spanien — Portugal: øget kapacitet på samkøringslinjer på elområdet mellem disse lande og Den Iberiske Halvø og netudvikling i ømråder.

Omfattede prioriterede projekter:

Ledning Sentmenat (ES) — Bescanò (ES) — Baixas (FR)

Ledning Valdigem (PT) — Douro Internacional (PT) — Aldeadávila (ES) og »Douro Internacional«-anlæg

EL.4. Grækenland — Balkan-landene — UCTE-systemet: udbygning af elektricitetsinfrastrukturen med henblik på at sammenkoble Grækenland med UCTE-systemet og muliggøre udviklingen af det sydøsteuropæiske elektricitetsmarked.

Omfattede prioriterede projekter:

Ledning Philippi (EL) — Hamidabad (TR)

EL.5. Det Forenede Kongerige — det europæiske fastland og Nordeuropa: opbygning/forøgelse af kapaciteten på samkøringslinjer på elområdet og mulig integration af havmølleenergi.

Omfattede prioriterede projekter:

Undersøisk kabelforbindelse mellem England (UK) og Nederlandene

EL.6. Irland — Det Forenede Kongerige: forøgelse af samkøringskapaciteten på elområdet og mulig integration af havmølleenergi.

Omfattede prioriterede projekter:

Undersøisk kabelforbindelse mellem Irland og Wales (UK)

EL.7. Danmark — Tyskland — Østersø-ringen (herunder Norge — Sverige — Finland — Danmark — Tyskland — Polen — Baltikum — Rusland): forøgelse af samkøringskapaciteten på elområdet og mulig integration af havmølleenergi.

Omfattede prioriterede projekter:

Ledning Kassø (DK) — Hamburg/Dollern (DE)

Ledning Hamburg/Krömmel (DE) — Schwerin (DE)

Ledning Kassø (DK) — Revsing (DK) — Tjele (DK)

Ledning Vester Hassing (DK) — Trige (DK)

Undersøisk kabelforbindelse Skagerrak 4 mellem Danmark og Norge

Ledning Polen — Litauen, herunder nødvendig styrkelse af det polske elnet og PL-DE-profilen med henblik på deltagelse i det interne energimarked

Undersøisk kabelforbindelse Finland — Estland (Estlink)

Undersøisk kabelforbindelse Fennoscan mellem Finland og Sverige

Halle/Saale (DE) — Schweinfurt (DE)

EL.8. Tyskland — Polen — Den Tjekkiske Republik — Slovakiet — Østrig — Ungarn — Slovenien: øget kapacitet på samkøringslinjer på elområdet.

Omfattede prioriterede projekter:

Ledning Neuenhagen (DE) — Vierraden (DE) — Krajnik (PL)

Ledning Dürnröhr (AT) — Slavětice (CZ)

Ny sammenkobling mellem Tyskland og Polen

Velké Kapušany (SK) — Lemešany (SK) — Moldava (SK) — Sajóivánka (HU)

Gabčíkovo (SK) — Velký Ďur (SK)

Stupava (SK) — sydøstlige Wien (AT)

EL.9. Medlemsstater i Middelhavsområdet — Middelhavsringen: øget elektricitetssammenkoblingskapacitet mellem medlemsstater i Middelhavsområdet og Marokko — Algeriet — Tunesien — Libyen — Egypten — Nærøsten — Tyrkiet.

Omfattede prioriterede projekter:

Elforbindelse mellem Tunesien og Italien

GASNET

NG.1. Det Forenede Kongerige — det nordlige europæiske fastland, herunder Nederlandene, Belgien, Danmark, Sverige og Tyskland — Polen — Litauen — Letland — Estland — Finland — Rusland:

Gasledninger, som sammenkobler nogle af de vigtigste europæiske gasforsyningskilder, forbedrer interoperabiliteten mellem nettene og øger forsyningssikkerheden, herunder naturgasledninger via offshore-linjeføringen fra Rusland til EU og via onshore-linjeføringen fra Rusland til Polen og Tyskland, etablering af nye gasledninger og øget netkapacitet i Tyskland, Danmark og Sverige og mellem disse og i Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Tyskland og Østrig og mellem disse.

Omfattede prioriterede projekter:

Den nordeuropæiske gasledning

Yamal-Europa-gasledning

Naturgasledning, der sammenkobler Danmark, Tyskland og Sverige

Større transmissionskapacitet på Tyskland-Belgien-Det Forenede Kongerige-aksen

NG.2. Algeriet — Spanien — Italien — Frankrig — den nordlige del af det europæiske fastland: opførelse af en ny naturgasledning fra Algeriet til Spanien, Frankrig og Italien og forøgelse af netkapaciteten i og mellem Spanien, Italien og Frankrig.

Omfattede prioriterede projekter:

Gasledning Algeriet — Tunesien — Italien

Gasledning Algeriet — Italien via Sardinien og Korsika med en forgrening til Frankrig

Medgas-gasledning (Algeriet — Spanien — Frankrig — Kontinentaleuropa)

NG.3. Landene omkring Det Kaspiske Hav — Mellemøsten — EU: nye net af naturgasledninger til EU fra nye kilder, herunder naturgasledningerne Tyrkiet — Grækenland, Grækenland — Italien, Tyrkiet — Østrig og Grækenland — Slovenien — Østrig (gennem det vestlige Balkan).

Omfattede prioriterede projekter:

Gasledning Tyrkiet — Grækenland — Italien

Gasledning Tyrkiet — Østrig

NG.4. Flydende gas (LNG) terminaler i Belgien, Frankrig, Spanien, Portugal, Italien, Grækenland, Cypern og Polen: diversificering af forsyningskilder og adgangspunkter, herunder LNG-terminalernes tilslutning til transmissionsnettet.

NG.5. Underjordiske naturgaslagre i Spanien, Portugal, Italien, Grækenland og Østersøområdet: forøgelse af kapaciteten i Spanien, Frankrig, Italien og Østersøområdet og opførelse af de første anlæg i Portugal, Grækenland og Litauen.

NG.6. Medlemsstater i Middelhavsområdet — gasringen i det østlige Middelhav: etablering og forøgelse af naturgasledningskapaciteten mellem medlemsstater i Middelhavsområdet og Libyen — Egypten — Jordan — Syrien — Tyrkiet.

Omfattede prioriterede projekter:

Gasledning Libyen — Italien.

BILAG II

TRANSEUROPEISKE ENERGINET

Supplerende kriterier til bestemmelse af projekter af fælles interesse omhandlet i artikel 6, stk. 2

ELEKTRICITETSNET

1. Udbygning af energinettene i øregioner, isolerede og perifere regioner samt regioner i den yderste periferi, idet der lægges vægt på diversificering af energikilderne og forbedret anvendelse af vedvarende energikilder, og i givet fald tilslutning af disse net:
 - Irland — Det Forenede Kongerige (Wales)
 - Grækenland (øerne)
 - Italien (Sardinien) — Frankrig (Korsika) — Italien (fastlandet)
 - Forbindelser i øregioner, herunder forbindelser til fastlandet
 - Forbindelser i regioner i den yderste periferi i Frankrig, Spanien, Portugal.
2. Videreudvikling af sammenkoblingerne mellem medlemsstaternes elektricitetsnet, hvor dette er nødvendigt, for at det indre marked kan fungere, og for at forbedre elektricitetsnettenes pålidelighed og sikkerhed:
 - Frankrig — Belgien — Nederlandene — Tyskland
 - Frankrig — Tyskland
 - Frankrig — Italien.
 - Frankrig — Spanien
 - Portugal — Spanien
 - Finland — Sverige
 - Finland — Estland — Letland — Litauen
 - Østrig — Italien
 - Italien — Slovenien
 - Østrig — Italien — Slovenien — Ungarn
 - Tyskland — Polen
 - Tyskland — Polen — Den Tjekkiske Republik — Østrig — Slovakiet — Ungarn
 - Ungarn — Slovakiet
 - Ungarn — Østrig
 - Polen — Litauen
 - Irland — Det Forenede Kongerige (Nordirland)
 - Østrig — Tyskland — Slovenien — Ungarn
 - Nederlandene — Det Forenede Kongerige
 - Tyskland — Danmark — Sverige
 - Grækenland — Italien
 - Ungarn — Slovenien
 - Malta — Italien
 - Finland — Estland
 - Italien — Slovenien.
3. Udbygning af de indenlandske elektricitetsforbindelser, hvor dette er nødvendigt for at udnytte sammenkoblingerne mellem medlemsstaterne bedst muligt, for at det indre marked kan fungere, eller for at tilslutte vedvarende energikilder:
 - alle medlemsstater.

4. Udbygning af elektricitetsforbindelserne med tredjelande, særlig kandidatlande, med det formål at øge elektricitetsnettenes interoperabilitet, driftssikkerhed og pålidelighed og sikre EU's elektricitetsforsyning:
- Tyskland — Norge
 - Nederlandene — Norge
 - Sverige — Norge
 - Det Forenede Kongerige — Norge
 - Østersø-ringen: Tyskland — Polen — Belarus — Rusland — Litauen — Letland — Estland — Finland — Sverige — Norge — Danmark
 - Norge — Sverige — Finland — Rusland
 - Middelhavsringen: Frankrig — Spanien — Marokko — Algeriet — Tunesien — Libyen — Egypten — landene i Nærøsten — Tyrkiet — Grækenland — Italien
 - Grækenland — Tyrkiet
 - Italien — Schweiz
 - Østrig — Schweiz
 - Ungarn — Rumænien
 - Ungarn — Serbien
 - Ungarn — Kroatien
 - Italien — Tunesien
 - Grækenland — Balkanlandene
 - Spanien — Marokko
 - Spanien — Andorra — Frankrig
 - EU — Balkanlandene — Belarus — Rusland — Ukraine
 - Sortehavsringen: Rusland — Ukraine — Rumænien — Bulgarien — Tyrkiet — Georgien
 - Bulgarien — Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien/Grækenland — Albanien — Italien eller Bulgarien — Grækenland — Italien
5. Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede elektricitetsnets funktion i det indre marked, herunder udpegning af manglende forbindelsesled og flaskehalse, udvikling af løsninger på overbelastningsproblemerne samt tilpasning af metoderne til planlægning og drift af elektricitetsnettene:
- identifikation af flaskehalse og manglende forbindelsesled i elektricitetsnettene, især på tværs af grænserne
 - udvikling af metoder til regulering af elektricitetsstrømmen for at løse overbelastningsproblemerne i elektricitetsnettene
 - tilpasning af metoderne til planlægning og drift af elektricitetsnettene for at tage højde for behovene på det indre marked og en udstrakt brug af vedvarende energikilder.

GASNET

6. Indførelse af naturgas i nye regioner, hovedsagelig i øregioner, isolerede og perifere regioner samt regioner i den yderste periferi, og udbygning af gasnettene i disse regioner:
- Det Forenede Kongerige (Nordirland)
 - Irland
 - Spanien
 - Portugal
 - Grækenland

- Sverige
 - Danmark
 - Italien (Sardinien)
 - Frankrig (Korsika)
 - Cypern
 - Malta
 - Regioner i den yderste periferi i Frankrig, Spanien, Portugal.
7. Udbygning af naturgasforbindelserne, hvor dette er nødvendigt, for at det indre marked kan fungere, eller for at øge forsyningssikkerheden, herunder tilslutning af isolerede naturgas- og olefingasnet:
- Irland — Det Forenede Kongerige
 - Frankrig — Spanien
 - Frankrig — Schweiz
 - Portugal — Spanien
 - Østrig — Tyskland
 - Østrig — Ungarn
 - Østrig — Ungarn — Slovakiet — Polen
 - Polen — Den Tjekkiske Republik
 - Slovakiet — Den Tjekkiske Republik — Tyskland — Østrig
 - Østrig — Italien
 - Grækenland — Balkanlande
 - Østrig — Ungarn — Rumænien — Bulgarien — Grækenland — Tyrkiet
 - Frankrig — Italien
 - Grækenland — Italien
 - Østrig — Den Tjekkiske Republik
 - Tyskland — Den Tjekkiske Republik — Østrig — Italien
 - Østrig — Slovenien — Kroatien
 - Ungarn — Kroatien
 - Ungarn — Rumænien
 - Ungarn — Slovakiet
 - Ungarn — Ukraine
 - Slovenien — Balkanlandene
 - Belgien — Nederlandene — Tyskland
 - Det Forenede Kongerige — Nederlandene — Tyskland
 - Tyskland — Polen
 - Danmark — Det Forenede Kongerige
 - Danmark — Tyskland — Sverige
 - Danmark — Nederlandene.
8. Udbygning af kapaciteten til modtagelse af LNG og oplagring af naturgas, hvor dette er nødvendigt for at tilfredsstille efterspørgslen, regulere gasforsyningssystemerne samt sprede forsyningskilderne og tilførselsvejene:
- alle medlemsstater.

9. Udbygning af transportkapaciteten (naturgasforsyningsrørledninger), hvor dette er nødvendigt for at tilfredsstille efterspørgslen samt sprede de interne og eksterne forsyningskilder og tilførselsvejene:
- Nordisk gasnet: Norge — Danmark — Tyskland — Sverige — Finland — Rusland — Baltikum — Polen
 - Algeriet — Spanien — Frankrig
 - Rusland — Ukraine — EU
 - Rusland — Belarus — Ukraine — EU
 - Rusland — Belarus — EU
 - Rusland — Østersølande — Tyskland
 - Rusland — Baltikum — Polen — Tyskland
 - Tyskland — Den Tjekkiske Republik — Polen — Tyskland — andre medlemsstater
 - Libyen — Italien
 - Tunesien — Libyen — Italien
 - Landene omkring Det Kaspiske Hav — EU
 - Rusland — Ukraine — Moldavien — Rumænien — Bulgarien — Grækenland — Slovenien — andre Balkanlande
 - Rusland — Ukraine — Slovakiet — Ungarn — Slovenien — Italien
 - Nederlandene — Tyskland — Schweiz — Italien
 - Belgien — Frankrig — Schweiz — Italien
 - Danmark — Sverige — Polen
 - Norge — Rusland — EU
 - Irland
 - Algeriet — Italien — Frankrig
 - Algeriet — Tunesien — Italien
 - Mellemøsten — gasringen i det østlige Middelhav — EU
 - Blandingsanlæg i Winksele på nord-syd-aksen (blanding af H-gas og nitrogen)
 - Opgradering af kapaciteten på øst-vest-aksen: Zeebrugge — Eynatten.
10. Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede naturgasnets funktion i det indre marked og transitlandene, herunder identifikation af manglende forbindelsesled og flaskehalse, udvikling af løsninger på overbelastningsproblemerne samt tilpasning af metoderne til planlægning og effektiv og sikker drift af gasnettene:
- identifikation af flaskehalse og manglende forbindelsesled i naturgasnettene, især på tværs af grænserne
 - udvikling af metoder til regulering af gasstrømmen for at løse overbelastningsproblemerne i gasnettene
 - tilpasning af metoderne til planlægning og drift af elektricitetsnettene for at tage højde for behovene på det indre marked
 - generel øgning af præstationerne, sikkerheden og beskyttelsen af naturgasnettene i transitlandene.
11. Udbygning og integration af kapaciteten til transport af olefingasser med henblik på at dække efterspørgslen på det indre marked:
- alle medlemsstater.
-

BILAG III

TRANSEUROPEISKE ENERGINET

Projekter af fælles interesse og specifikationer herfor, aktuelt fastlagt i henhold til kriterierne i bilag II

ELEKTRICITETSNET

1. Udbygning af energinettene i isolerede regioner

- 1.1. Undersøisk kabelforbindelse Irland — Wales (UK)
- 1.2. Forbindelse til de sydlige Kyklader (EL) (til det sammenkoblede system)
- 1.3. 30 kV undersøisk kabelforbindelse mellem øerne Faial, Pico og S. Jorge (Azorerne, PT)
- 1.4. Sammenkobling og styrkelse af nettet på øerne Terceira, Faial og São Miguel (Azorerne, PT)
- 1.5. Sammenkobling og styrkelse af nettet på Madeira (PT)
- 1.6. Undersøisk kabelforbindelse Sardinien (IT) — Italien (fastlandet)
- 1.7. Undersøisk kabelforbindelse Korsika (FR) — Italien
- 1.8. Forbindelse Italien (fastlandet) — Sicilien (IT): fordobling af forbindelsen Sorgente (IT) — Rizziconi (IT)
- 1.9. Nye forbindelser på Balearerne og De Kanariske Øer (ES).

2. Udbygning af sammenkoblingerne mellem medlemsstaternes elektricitetsnet

- 2.1. Ledning Moulaine (FR) — Aubange (BE)
- 2.2. Ledning Avelin (FR) — Avelghem (BE)
- 2.3. Sammenkobling mellem Tyskland og Belgien
- 2.4. Ledning Vigy (FR) — Marlenheim (FR)
- 2.5. Ledning Vigy (FR) — Uchtelfangen (DE)
- 2.6. La Praz (FR), fasetransformer
- 2.7. Kapacitetsforøgelse via den eksisterende sammenkobling mellem Frankrig og Spanien
- 2.8. Ny sammenkobling mellem Frankrig og Italien
- 2.9. Ny transpyrenæisk sammenkobling mellem Frankrig og Spanien
- 2.10. Forbindelse over de østlige Pyrenæer mellem Frankrig og Spanien
- 2.11. Forbindelser mellem Nordportugal og Nordvestspanien
- 2.12. Ledning Sines (PT) — Alqueva (PT) — Balboa (ES)
- 2.13. Forbindelse mellem det sydlige Portugal og det sydvestlige Spanien
- 2.14. Ledning Valdigem (PT) — Douro Internacional (PT) — Aldeadávila (ES) og »Douro Internacional«-anlæg
- 2.15. Forbindelser nord for Den Botniske Bugt og det undersøiske Fennoscan-kabel mellem Finland og Sverige
- 2.16. Ledning Lienz (AT) — Cordignano (IT)
- 2.17. Forbindelse Somplago (IT) — Würmbach (AT)
- 2.18. Forbindelse Østrig — Italien (Thaur-Brixen) gennem Brenner-jernbanetunnellen
- 2.19. Forbindelse mellem Irland og Nordirland

- 2.20. Ledning St. Peter (AT) — Isar (DE)
- 2.21. Undersøisk kabelforbindelse mellem Sydøstengland og den centrale del af Nederlandene
- 2.22. Styrkelse af forbindelserne mellem Danmark og Tyskland, f.eks. ledning Kassø — Hamburg
- 2.23. Styrkelse af forbindelserne mellem Danmark og Sverige
- 2.24. Ny forbindelse mellem Slovenien og Ungarn: Cirkovce (SI) — Héviz (HU)
- 2.25. Sajóivánka (HU) — Rimavska Sobota (SK)
- 2.26. Moldova (SK) — Sajóivánka (HU)
- 2.27. Stupava (SK) — sydøstlige Wien (AT)
- 2.28. Ledning Polen — Tyskland (Neuenhagen (DE) — Vierraden (DE) — Krajnik (PL))
- 2.29. Forbindelse Polen — Litauen (Elk-Alytus)
- 2.30. Undersøisk kabelforbindelse mellem Finland og Estland
- 2.31. Installation af fleksible systemer til transmission af vekselstrøm mellem Italien og Slovenien
- 2.32. Nye forbindelser mellem UCTE-systemet og CENTREL-systemet
- 2.33. Dürnröhr (AT) — Slavětice (CZ)
- 2.34. Undersøisk elforbindelse mellem Malta (MT) og Sicilien (IT)
- 2.35. Nye forbindelser mellem Italien og Slovenien
- 2.36. Ledning Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI).

3. Udbygning af de indenlandske elektricitetsforbindelser

- 3.1. Forbindelser på den danske øst-vest-akse: forbindelser mellem landets vestlige (UCTE) og østlige net (NORDEL)
- 3.2. Forbindelser på den danske nord-syd-akse
- 3.3. Nye forbindelser i Nordfrankrig
- 3.4. Nye forbindelser i Sydvestfrankrig
- 3.5. Ledning Trino Vercellese (IT) — Lacchiarella (IT)
- 3.6. Ledning Turbigo (IT) — Rho (IT) — Bovisio (IT)
- 3.7. Ledning Voghera (IT) — La Casella (IT)
- 3.8. Ledning S. Fiorano (IT) — Nave (IT) — Gorlago (IT)
- 3.9. Ledning Nordlige Venezia (IT) — Cordignano (IT)
- 3.10. Ledning Redipuglia (IT) — det vestlige Udine (IT)
- 3.11. Nye forbindelser på den italienske øst-vest-akse
- 3.12. Ledning Tavarnuzze (IT) — Casellina (IT)
- 3.13. Ledning Tavarnuzze (IT) — S.Barbara (IT)
- 3.14. Ledning Rizziconi (IT) — Feroletto (IT) — Laino (IT)

- 3.15. Nye forbindelser på den italienske nord-syd-akse
- 3.16. Netændringer for at lette tilslutning til vedvarende energi i Italien
- 3.17. Nye vindkraftforbindelser i Italien
- 3.18. Nye forbindelser på den spanske nordakse
- 3.19. Nye forbindelser på den spanske Middelhavsakse
- 3.20. Nye forbindelser på aksen Galicien (ES) — Centro (ES)
- 3.21. Nye forbindelser på aksen Centro (ES) — Aragón (ES)
- 3.22. Nye forbindelser på aksen Aragón (ES) — Levante (ES)
- 3.23. Nye forbindelser på den spanske syd-midt-akse (ES)
- 3.24. Nye forbindelser på den spanske øst-midt-akse (ES)
- 3.25. Nye forbindelser i Andalusien (ES)
- 3.26. Ledning Pedralva (PT) — Riba d'Ave (PT) og Pedralva-anlæg
- 3.27. Ledning Recarei (PT) — Valdigem (PT)
- 3.28. Ledning Picote (PT) — Pocinho (PT) (opgradering)
- 3.29. Ændring af den nuværende ledning Pego (PT) — Cedillo (ES)/Falagueira (PT) og anlæg Falagueira
- 3.30. Ledning Pego (PT) — Batalha (PT) og anlæg Batalha
- 3.31. Ledning Sines (PT) — Ferreira do Alentejo (PT) I (opgradering)
- 3.32. Nye vindkraftforbindelser i Portugal
- 3.33. Ledning Pereiros (PT) — Zêzere (PT) — Santarém (PT) og anlæg Zêzere
- 3.34. Ledning Batalha (PT) — Rio Maior (PT) I og II (opgraderinger)
- 3.35. Ledning Carrapatelo (PT) — Mourisca (PT) (opgradering)
- 3.36. Ledning Valdigem (PT) — Viseu (PT) — Anadia (PT)
- 3.37. Omledning af ledning Rio Maior (PT) — Palmela (PT) til Ribatejo (PT) og anlæg Ribatejo
- 3.38. Understationer og forbindelsesledninger i Thessaloniki (EL), Lamia (EL) og Patras (EL)
- 3.39. Forbindelser i regionerne Evia (EL), Lakonien (EL) og Thrakien (EL)
- 3.40. Udbygning af eksisterende forbindelser i randområder på det græske fastland
- 3.41. Ledning Tynagh (IE) — Cashla (IE)
- 3.42. Ledning Flagford (IE) — East Slig (IE)
- 3.43. Forbindelser i den nordøstlige og vestlige del af Spanien, særlig med henblik på at tilslutte vindkraftanlæg til nettet
- 3.44. Forbindelser i Baskerlandet (ES), Aragonien (ES) og Navarra (ES)

- 3.45. Forbindelser i Galicien (ES)
- 3.46. Forbindelser i Midtsverige
- 3.47. Forbindelser i Sydsverige
- 3.48. Ledning Hamburg (DE) — Schwerin-regionen (DE)
- 3.49. Ledning Halle/Saale (DE) — Schweinfurt-regionen (DE)
- 3.50. Nye offshore- og onshorevindkraftforbindelser i Tyskland
- 3.51. Opgradering af 380 kV-nettet i Tyskland med henblik på at forbinde offshorevindmølleparkerne
- 3.52. Forbindelser i Nordirland af hensyn til sammenkobling med nettet i Republikken Irland
- 3.53. Forbindelser i den nordvestlige del af Det Forenede Kongerige
- 3.54. Forbindelser i Skotland og England, med henblik på øget brug af vedvarende energi til elektricitetsproduktion
- 3.55. Nye offshorevindkraftforbindelser i Belgien, herunder opgradering af 380 kV-nettet
- 3.56. Borssele understation (NL)
- 3.57. Implementering af reaktivt kraftkompensationsudstyr (NL)
- 3.58. Installering af faseforskydning og/eller kondensatorbatterier i Belgien
- 3.59. Opgradering af 380 kV-nettet i Belgien for at øge importkapaciteten
- 3.60. Ledning St. Peter (AT) — Tauern (AT)
- 3.61. Ledning Süd-Burgenland (AT) — Kainachtal (AT)
- 3.62. Dunowo (PL) — Żydowo (PL) — Krzewina (PL) — Plewiska (PL)
- 3.63. Pątnów (PL) — Grudziądz (PL)
- 3.64. Ostrów (PL) — Plewiska (PL)
- 3.65. Ostrów (PL) — Trębaczew (Rogowiec)(PL)
- 3.66. Plewiska (PL) — Pątnów (PL)
- 3.67. Tarnów (PL) — Krosno (PL)
- 3.68. Elk (PL) — Olsztyn Matki (PL)
- 3.69. Elk (PL) — Narew (PL)
- 3.70. Mikułowa (PL) — Świebodzice — Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71. Pątnów (PL) — Sochaczew (PL) — Warszawa (PL)
- 3.72. Krsko (SI) — Bericevo (SI)
- 3.73. Opgradering af det slovenske transmissionssystem fra 220 kV til 400 kV
- 3.74. Medzibrod (SK) — Liptovská Mara (SK)

- 3.75. Lemešany (SK) — Moldava (SK)
- 3.76. Lemešany (SK) — Velké Kapušany (SK)
- 3.77. Gabčíkovo (SK) — Velký Ďur (SK)
- 3.78. Forbindelser i det nordlige Sverige
- 3.79. Omstilling af forsyningen på Saaremaa (EE) til 110 kV
- 3.80. Forbedring af energiforsyningen i Tartu (EE)
- 3.81. Renovering af understationen i Eesti (330 kV) (EE)
- 3.82. Renovering af understationerne Kiisa (EE), Püssi (EE) og Viljandi (EE) 110 kV
- 3.83. Nošovice (CZ) — Prosenice (CZ): ombygning af 400 kV-enkeltledning til 400 kV -dobbeltkredsløbsledning
- 3.84. Krasíkov (CZ) — Horní Životice (CZ): ny 400 kV-enkeltledning
- 3.85. Nye vindkraftforbindelser på Malta (MT).

4. Udbygning af elektricitetsforbindelser til tredjelande

- 4.1. Ny sammenkobling mellem Italien og Schweiz
- 4.2. Ledning Philippi (EL) — Maritsa 3 (Bulgarien)
- 4.3. Ledning Amintaio (EL) — Bitola (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien)
- 4.4. Ledning Kardia (EL) — Elbasan (Albanien)
- 4.5. Ledning Elbasan (Albanien) — Podgorica (Serbien og Montenegro)
- 4.6. Mostar (Bosnien-Herzegovina), understation og forbindelsesledninger
- 4.7. Ernestinovo (Kroatien), understation og forbindelsesledninger
- 4.8. Nye forbindelser mellem Grækenland og Albanien, Bulgarien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
- 4.9. Ledning Philippi (EL) — Hamidabad (TR)
- 4.10. Undersøisk kabelforbindelse mellem Nordøst/Østengland og Sydnorge
- 4.11. Forbindelsen Eemshaven (NL) — Feda (NO)
- 4.12. Undersøisk kabelforbindelse mellem Sydspanien og Marokko (styrkelse af eksisterende forbindelse)
- 4.13. Forbindelser Østersøringen: Tyskland — Polen — Rusland — Estland — Letland — Litauen — Sverige — Finland — Danmark — Belarus
- 4.14. Forbindelser mellem Sydfinland og Rusland
- 4.15. Nye forbindelser mellem Nordsverige og Nordnorge
- 4.16. Nye forbindelser mellem Midtsverige og Midtnorge
- 4.17. Ledning Borgvik (SE) — Hasle (NO) — Oslo-området (NO)
- 4.18. Nye forbindelser mellem UCTE/CENTREL-systemet og Balkanlandene
- 4.19. Forbindelser og grænseflade mellem UCTE-systemet og Belarus, Rusland og Ukraine, herunder flytning af de højspændingskonverterstationer (jævnstrøm/vekselstrøm), der tidligere var i brug mellem Østrig og Ungarn, Østrig og Den Tjekkiske Republik og mellem Tyskland og Den Tjekkiske Republik

- 4.20. Forbindelser i Sortehavsringen: Rusland — Ukraine — Rumænien — Bulgarien — Tyrkiet — Georgien
- 4.21. Nye forbindelser i Sortehavsområdet med henblik på interoperabilitet mellem UCTE-systemet og nettene i de berørte lande
- 4.22. Nye forbindelser i Middelhavsringen: Frankrig — Spanien — Marokko — Algeriet — Tunesien — Libyen — Egypten — Landene i Nærøsten — Tyrkiet — Grækenland — Italien
- 4.23. Undersøisk kabelforbindelse mellem Sydspanien og Nordvestalgeriet
- 4.24. Undersøisk kabelforbindelse mellem Italien og Nordafrika (Algeriet, Tunesien, Libyen)
- 4.25. Elforbindelse mellem Tunesien og Italien
- 4.26. Nye forbindelser i området/regionen omkring Barentshavet
- 4.27. Opgradering af forbindelserne mellem Danmark og Norge
- 4.28. Obermoorweiler (DE) — Meiningen (AT) — Bonaduz (CH): yderligere kapacitetsforøgelse
- 4.29. Békéscsaba (HU) — Oradea (RO)
- 4.30. Pécs (HU) — Sombor (Serbien-Montenegro)
- 4.31. Pécs (HU) — Ernestinovo (CR)
- 4.32. Grænsen Velké Kapušany (SK) — Ukraine
- 4.33. Andorra (ES) — Encamp (AD): kapacitetsforøgelse til 220 kV
- 4.34. Spanien — Andorra — Frankrig: opgradering af forbindelserne.

5. **Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede elektricitetsnets funktion i det indre marked**

(Der er endnu ikke fastlagt nogen specifikationer)

GASNET

6. **Indførelse af naturgas i nye regioner**

- 6.1. Udbygning af gasnet mellem Belfast og det nordvestlige område af Nordirland (UK) og eventuelt vestkystområdet i Irland
- 6.2. LNG i Santa Cruz de Tenerife, De Kanariske Øer (ES)
- 6.3. LNG i Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4. LNG i Madeira (PT)
- 6.5. Udbygning af gasnet i Sverige
- 6.6. Forbindelse mellem Balearerne (ES) og det spanske fastland
- 6.7. Højtryksforgrening til Thrakien (EL)
- 6.8. Højtryksforgrening til Korinth (EL)
- 6.9. Højtryksforgrening til Nordvestgrækenland (EL)
- 6.10. Forbindelse til øerne Lolland (DK) og Falster (DK)
- 6.11. LNG på Cypern, Vasilikos Energy Center
- 6.12. Forbindelse mellem Vasilikos LNG-anlægget (CY) og Moni-kraftværket (CY)
- 6.13. LNG på Kreta (EL)
- 6.14. Højtryksforgrening til Patras (EL)
- 6.15. LNG på Malta.

7. **Udbygning af gasforbindelserne for at imødekomme det indre markeds behov, eller for at øge forsynings-sikkerheden, herunder tilslutning af isolerede naturgasnet**
- 7.1. Ekstra gasforbindelsesledning mellem Irland og Skotland
- 7.2. Nord-syd-sammenkobling, herunder rørledning Dublin — Belfast
- 7.3. Kompressionsstation på rørledningen Lacq (FR) — Calahorra (ES)
- 7.4. Rørledning Lussagnet (FR) — Bilbao (ES)
- 7.5. Rørledning Perpignan (FR) — Barcelona (ES)
- 7.6. Forøgelse af transportkapaciteten i gasforsyningsledningerne til Portugal gennem Sydspanien, og til Galicien og Asturien gennem Portugal
- 7.7. Rørledning Purchkirchen (AT) — Burghausen (DE)
- 7.8. Rørledning Andorf (AT) — Simbach (DE)
- 7.9. Rørledning Wiener Neustadt (AT) — Sopron (HU)
- 7.10. Rørledning Bad Leonfelden (AT) — Linz (AT)
- 7.11. Rørledning Nordvestgrækenland — Elbasan (AL)
- 7.12. Sammenkoblingsrørledning mellem Grækenland og Italien
- 7.13. Kompressionsstation på hovedledningen i Grækenland
- 7.14. Forbindelse mellem nettene i Østrig og Den Tjekkiske Republik
- 7.15. Gastransportkorridor til Sydøsteuropa gennem Grækenland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien og Montenegro, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien og Østrig
- 7.16. Gastransportkorridor mellem Østrig og Tyrkiet gennem Ungarn, Rumænien og Bulgarien
- 7.17. Sammenkoblingsrørledning mellem Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Tyskland, der forbinder hovedforsyningskilderne og markederne i Nordvesteuropa
- 7.18. Forbindelse mellem det nordøstlige Tyskland (Berlin-området) og det nordvestlige Polen (Szczecin-området) og en forgrening fra Schmöln til Lubmin (DE, Greifswald-området)
- 7.19. Ledning Cieszyn (PL) — Ostrava (CZ)
- 7.20. Forlængelse og sammenkobling af naturgasnet Görlitz (DE) — Zgorzelec (PL)
- 7.21. Forlængelse Bernau (DE) — Szczecin (PL)
- 7.22. Forbindelser mellem offshore-anlæg i Nordsøen eller mellem danske offshore-anlæg og onshore-anlæg i UK
- 7.23. Forøgelse af transportkapaciteten mellem Frankrig og Italien
- 7.24. Det baltiske gassammenkoblingsprojekt mellem Danmark — Tyskland — Sverige
- 7.25. Blandingsstation i Winksele (BE) på nord-syd-aksen
- 7.26. Opgradering af kapaciteten i forbindelsen Zeebrugge (BE) — Eynatten (BE)
- 7.27. Opgradering af kapaciteten langs nord-vest-aksen: Zelzate (BE) — Zeebrugge (BE)
- 7.28. Etablering af en gasrørledning, der forbinder Danmark og Nederlandene og sammenkobler de eksisterende produktionsfaciliteter i Nordsøen.

8. Udbygning af kapaciteten til modtagelse af LNG og naturgaslagre

- 8.1. LNG i Le Verdon-sur-Mer (FR) (ny terminal) og rørledning til lagre i Lussagnet (FR)
- 8.2. LNG i Fos-sur-Mer (FR)
- 8.3. LNG i Huelva (ES), udvidelse af eksisterende terminal
- 8.4. LNG i Cartagena (ES), udvidelse af eksisterende terminal
- 8.5. LNG i Galicien (ES), ny terminal
- 8.6. LNG i Bilbao (ES), ny terminal
- 8.7. LNG i Valencia-området (ES), ny terminal
- 8.8. LNG i Barcelona (ES), udvidelse af eksisterende terminal
- 8.9. LNG i Sines (PT), ny terminal
- 8.10. LNG i Revithoussa (EL), udvidelse af eksisterende terminal
- 8.11. LNG på den nordlige Adriaterhavskyst (IT)
- 8.12. LNG-offshore-terminal i det nordlige Adriaterhav (IT)
- 8.13. LNG på den kysten i det sydlige Adriaterhav
- 8.14. LNG på den joniske kyst (IT)
- 8.15. LNG på den tyrrenske kyst (IT)
- 8.16. LNG på den liguriske kyst (IT)
- 8.17. LNG-terminal i Zeebrugge (BE, anden fase af kapacitetsudvidelsen)
- 8.18. LNG på Isle of Grain, Kent (UK)
- 8.19. Anlæggelse af den 2. LNG-terminal i det kontinentale Grækenland
- 8.20. Udbygning af underjordiske gaslagre i Irland
- 8.21. Lagre i det sydlige Kavála (EL), omdannelse af et udtømt offshore-gasfelt
- 8.22. Lagre i Lussagnet (FR), udvidelse af eksisterende anlæg
- 8.23. Lagre i Pecorade (FR), omdannelse af et udtømt oliefelt
- 8.24. Lagre i Alsace-området (FR), udbygning af salthulrum
- 8.25. Lagre i Midtfrankrig (FR), udbygning i vandførende lag
- 8.26. Lagre på den spanske nord-syd-akse (nye anlæg) i: Cantabrien, Aragonien, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Andalusien
- 8.27. Lagre på den spanske Middelhavsakse (nye anlæg) i: Catalonien, C.A. Valenciana, Murcia
- 8.28. Lagre i Carriço (PT), nyt anlæg
- 8.29. Lagre i Loenhout (BE), udvidelse af eksisterende anlæg
- 8.30. Lagre i Stenlille (DK) og Lille Torup (DK), udvidelse af eksisterende anlæg
- 8.31. Lagre i Tønder (DK), nyt anlæg
- 8.32. Lagre i Purchkirchen (AT) (udvidelse af eksisterende anlæg), herunder rørledning til Penta West-systemet nær Andorf (AT)

- 8.33. Lagre i Baumgarten (AT), nyt anlæg
- 8.34. Lagre i Haidach (AT) (nyt anlæg), herunder rørledning til det europæiske gasnet
- 8.35. Udbygning af underjordiske gaslagre i Italien
- 8.36. Lagre i Wierzychowice (PL) — udvidelse af eksisterende anlæg
- 8.37. Lagre i Kossakowo (PL), udbygning af underjordisk lager
- 8.38. Gasrørledning Malta (MT) — Sicilien (IT)
- 8.39. Lagre i Litauen (nyt anlæg).

9. Udbygning af transportkapaciteten (gasforsyningsrørledninger)

- 9.1. Etablering og udbygning af nordisk gasnet: Norge — Danmark — Tyskland — Sverige — Finland — Rusland — Baltikum — Polen
- 9.2. Den midtnordiske gasledning: Norge, Sverige, Finland
- 9.3. Den nordeuropæiske gasledning: Rusland, Østersøen, Tyskland
- 9.4. Gasrørledning fra Rusland til Tyskland, via Letland, Litauen og Polen, herunder udbygning af underjordiske gaslagre i Letland (Amber-projektet)
- 9.5. Gasrørledning Finland — Estland
- 9.6. Nye gasrørledninger fra Algeriet til Spanien og Frankrig og tilhørende forøgelse af kapaciteten i disse landes interne net
- 9.7. Forøgelse af transportkapaciteten af rørledning Algeriet — Marokko — Spanien (indtil Córdoba)
- 9.8. Rørledning Córdoba (ES) — Ciudad Real (ES)
- 9.9. Rørledning Ciudad Real (ES) — Madrid (ES)
- 9.10. Rørledning Ciudad Real (ES) — Middelhavskysten (ES)
- 9.11. Forgreninger i Castilla-La Mancha (ES)
- 9.12. Udbygning mod Nordvestspanien
- 9.13. Undersøisk rørledning mellem Algeriet og Spanien og rørledninger til Frankrig
- 9.14. Forøgelse af transportkapaciteten fra de russiske forekomster til EU, via Ukraine, Slovakiet og Den Tjekkiske Republik
- 9.15. Forøgelse af transportkapaciteten fra de russiske forekomster til EU, via Belarus og Polen
- 9.16. Yamal-Europe II-naturgasrørledning
- 9.17. Yagal Syd-rørledning (mellem STEGAL-rørledningen til trekanten DE, FR, CH)
- 9.18. SUDAL Øst-rørledning (mellem MIDAL-rørledningen nær Heppenheim til Burghausen-forbindelsen med PENTARørledningen i Østrig)
- 9.19. Forøgelse af transportkapaciteten i STEGAL-gasforsyningsledningen til transport af yderligere gas fra den tjekkisk-tyske grænse og fra den polsk-tyske grænse gennem Tyskland til andre medlemsstater
- 9.20. Gasrørledning fra de libyske forekomster til Italien
- 9.21. Gasrørledning fra forekomsterne i landene omkring Det Kaspiske Hav til EU
- 9.22. Gasrørledning mellem Grækenland og Tyrkiet

-
- 9.23. Forøgelse af transportkapaciteten fra de russiske forekomster til Grækenland og andre Balkanlande, via Ukraine, Moldova, Rumænien og Bulgarien
- 9.24. Gasrørledning Stara Zagora (BG) — Ihtiman (BG)
- 9.25. Transadriatisk rørledning — naturgasrørledning til gas importeret fra regionen omkring Det Kaspiske Hav, Rusland og Mellemøsten, der forbinder Italien og energimarkederne i Sydvesteuropa
- 9.26. Forbindelsesrørledninger mellem de tyske, tjekkiske, østrigske og italienske net
- 9.27. Gasrørledning fra de russiske forekomster til Italien, via Ukraine, Slovakiet, Ungarn og Slovenien
- 9.28. Forøgelse af transportkapaciteten i TENP-gasrørledningen fra Nederlandene gennem Tyskland til Italien
- 9.29. Gasrørledning Taisnières (FR) — Oltingue (CH)
- 9.30. Gasrørledning fra Danmark til Polen, eventuelt via Sverige
- 9.31. Gasrørledning Nybro (DK) — Dragør (DK), herunder forbindelsesrørledning til lageret i Stenlille (DK)
- 9.32. Gasnet fra forekomsterne i Barentshavet til EU, via Sverige og Finland
- 9.33. Gasrørledning fra Corrib-feltet (IE) (offshore)
- 9.34. Gasrørledning fra de algeriske forekomster til Italien via Sardinien med en forgrening til Korsika
- 9.35. Gasnet fra forekomsterne i Mellemøsten til EU
- 9.36. Gasrørledning fra Norge til Det Forenede Kongerige
- 9.37. Forbindelse Pécs (HU) — Kroatien
- 9.38. Forbindelse Szeged (HU) — Oradea (RO)
- 9.39. Forbindelse Vecsés (HU) — Slovakiet
- 9.40. Kapacitetsforøgelse Beregdaróc (HU) — Ukraine.
10. **Foranstaltninger med henblik på at forbedre de sammenkoblede gasnets funktion i det indre marked**
(Der er endnu ikke fastlagt nogen specifikationer).
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 10. december 2003 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet og om ophævelse af beslutning nr. 96/391/EF og nr. 1229/2003/EF ⁽¹⁾.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse ⁽²⁾ den 2. juni 2004. Regionsudvalget har besluttet ikke at afgive udtalelse.

Europa-Parlamentet vedtog sin udtalelse ⁽³⁾ under førstebehandlingen den 7. juni 2005.

Rådet vedtog den 1. december 2005 sin fælles holdning i henhold til artikel 251 i traktaten.

II. MÅLSÆTNING

Formålet med forslaget er først og fremmest at tilpasse de retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet, der blev vedtaget i juni 2003 ⁽⁴⁾, særlig for så vidt angår nye medlemsstater, og åbne mulighed for finansiering ⁽⁵⁾ af projekter af fælles interesse for det udvidede EU. Revisionen af retningslinjerne omfatter projekter, der vil lette integrationen af nye medlemsstater i det indre marked for elektricitet og gas. Den tager også højde for behovet for at medtage projekter af relevans for nabolandene.

Kommissionen foreslog endvidere følgende to nye bestemmelser vedrørende de planlagte mekanismer til forberedelse og gennemførelse af prioriterede projekter:

- a) en erklæring om europæisk interesse for grænseoverskridende prioriterede projekter, der i væsentlig grad påvirker integrationen af de pågældende net, og
- b) mulighed for, at Kommissionen kan udpege en EU-koordinator for en bestemt prioriteret akse eller for et enkelt prioriteret projekt.

Endelig inddrager forslaget også »olefingas« i beslutningens anvendelsesområde; Kommissionen understregede dog, at projekter vedrørende olefingas ikke vil kunne opnå EF-finansiering i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger og de vigtigste ændringer, som Rådet har foretaget

Generelt har Rådet tilstræbt at forenkle beslutningens struktur (for så vidt angår prioritetsniveauer og antallet af bilag) og at holde den så tæt som muligt på beslutning nr. 1229/2003/EF.

Rådet støtter hovedformålet med Kommissionens forslag: at tilpasse retningslinjerne for de transeuropæiske net på energiområdet til konsekvenserne af EU's seneste udvidelse. Rådet har dog ikke accepteret de nye elementer, som Kommissionen har indsat i dette forslag (sammenlignet med beslutning nr. 1229/2003/EF), dvs. indførelsen af en ny, yderligere kategori af »projekter af europæisk interesse« (artikel 8) kombineret med bestemmelser om gennemførelsen af sådanne projekter (artikel 9) og EU-koordinatoren (artikel 10).

⁽¹⁾ Dok. 6218/04 ENER 49 RELEX 62 CODEC 198, ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT C 241 af 28.9.2004, s. 17.

⁽³⁾ Dok. 9835/05 CODEC 471 ENER 92 RELEX 295, ikke offentliggjort i EUT.

⁽⁴⁾ Beslutning nr. 1229/2003/EF af 26. juni 2003 om opstilling af et sæt retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet og om ophævelse af beslutning nr. 1254/96/EF (EFT L 176 af 15.7.2003, s. 11).

⁽⁵⁾ Fællesskabets finansielle støtte til transeuropæiske net ydes i henhold til forordning (EF) nr. 2236/95, som ændret ved forordning (EF) nr. 807/2004 af 21. april 2004.

Det er blevet fremført, at Rådet har accepteret disse nye bestemmelser i forbindelse med de transeuropæiske *transportnet*. Der er imidlertid to store forskelle mellem de transeuropæiske net på energiområdet og de transeuropæiske transportnet: det meget begrænsede budget, der er til rådighed for de transeuropæiske net på energiområdet, og det forhold, at energiinfrastrukturprojekter normalt gennemføres af private investorer. Således vil virkningen af at indføre en yderligere kategori af »projekter af europæisk interesse« i praksis kunne være helt at *udelukke* TEN-finansiering for et »normalt prioriteret projekt«, som en privat investor ville være villig til at overveje. Med hensyn til bestemmelserne om en eventuel »EU-koordinator« mener Rådet, at der kan anvendes langt mindre bureaukratiske bestemmelser med samme formål, hvilket Europa-Parlamentet selv angiver i ændring 21.

Rådet noterer sig i denne forbindelse det brede anvendelsesområde for bemyndigelsesbestemmelsen i artikel 8, stk. 2. Under hensyn til ovennævnte to forskelle og den negative virkning, som oprettelsen af en ekstra kategori vil kunne have for gennemførelsen af andre levedygtige projekter, har Rådet konkluderet, at de yderligere omkostninger og administrative byrder, der pålægges medlemsstaterne som følge af bestemmelserne i artikel 8-10 i Kommissionens forslag, ikke står i forhold til deres potentielle fordele.

Under en uformel trilog med Europa-Parlamentet, som fandt sted under udarbejdelsen af den fælles holdning, blev der indgået kompromiser om spørgsmålene om passende henvisninger til olefingas og vedvarende energikilder. Disse kompromiser er indsat i den fælles holdning.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Af de 30 ændringer, som Europa-Parlamentet har vedtaget, har Rådet accepteret følgende 20 ændringer:

- fuldt ud (i nogle tilfælde omarbejdet): 1, 2, 4, 5 (betragtning 6), 6 (betragtning 11), 8 (betragtning 14a) 11, 16, 22 (artikel 8, stk. 1), 23 (artikel 9) og 30
- delvis: 7 (betragtning 14), 12, 17 og 24-29 ⁽¹⁾

Rådet har forkastet følgende 10 ændringer: 3, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 19, 38 og 21.

3. Andre ændringer foretaget af Rådet

Rådet har foretaget en række ændringer i Kommissionens forslag:

- Som følge af udeladelsen af artikel 8, 9 og 10 har Rådet også slettet henvisningerne til erklæringen om anerkendelse af den europæiske interesse i betragtning 6, andet punktum, og til EU-koordinatoren i betragtning 9. For at bevare visse elementer af disse artikler og betragtninger har Rådet imidlertid indsat de nye betragtninger 9, 10, 12 og 13 i sin fælles holdning. Der er også indsat en ny betragtning 5 om olefingas.
- I artikel 4, stk. 2, litra b), er der indsat en henvisning til »kandidatlandene«; henvisningen til olefingas er slettet (artikel 4, stk. 3, litra c), i Kommissionens forslag).
- Henvisningen til »prioriterede projekter« i artikel 5, litra a), udgår.

⁽¹⁾ Det bemærkes, at Rådet i ændring 24-29, som vedrører bilagene, ikke har accepteret henvisningerne til »projekter af europæisk interesse« samt ændringerne til bilag I, »elektricitetsnet«, EL.7.

- I artikel 6, stk. 6, er »efter konsultation af« [de berørte medlemsstater] ændret til »med [de berørte medlemsstaters] samtykke«, og der er indsat en henvisning til multilaterale aftaler.
- Der er indsat en henvisning til »ansvarlige virksomheder« i artikel 7, stk. 2.
- I artikel 12 (artikel 9 i den fælles holdning) er det præciseret, at privat finansiering eller finansiering gennem de berørte økonomiske operatører skal være »den vigtigste finansieringskilde«.
- Med hensyn til bilagene erindres der om, at bilag I og IV er slået sammen, og at der er foretaget nogle yderligere ændringer og rettelser i projekterne efter aftale med Kommissionen. Disse ændringer kommer til udtryk i Europa-Parlamentets ændring 24-30.

IV. KONKLUSION

Rådet støtter hovedformålet med Kommissionens forslag, som er at tilpasse retningslinjerne for de transeuropæiske net på energiområdet til konsekvenserne af EU's seneste udvidelse. Det har inden for rammerne af en uformel trilog accepteret kompromisløsninger på forskellige spørgsmål. Under hensyn til den betydning som tilpasningen af retningslinjerne for de transeuropæiske net på energiområdet har for EU som helhed og især for de nye medlemsstater, går Rådet ind for, at der hurtigt vedtages en beslutning, som er let at gennemføre.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 2/2006

vedtaget af Rådet den 8. december 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2006 af ... om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer

(2006/C 80 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

vante nationale bestemmelser under iagttagelse af traktatens bestemmelser.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der kan anvendes en lang række næringsstoffer og andre ingredienser ved fremstillingen af fødevarer, herunder, men ikke udelukkende, vitaminer, mineraler, herunder sporstoffer, aminosyrer, essentielle fedtsyrer, fibre samt diverse plante- og urteekstrakter. De nationale bestemmelser i medlemsstaterne for tilsætning heraf til fødevarer er forskellige og hæmmer disse produkters frie bevægelighed, skaber ulige konkurrencevilkår og har derfor en direkte indvirkning på det indre markeds funktion. Det er derfor nødvendigt at vedtage fællesskabsbestemmelser til harmonisering af de nationale bestemmelser vedrørende tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer.

(2) Denne forordning tager sigte på at regulere tilsætningen af vitaminer og mineraler til fødevarer samt anvendelsen af visse andre stoffer eller ingredienser indeholdende andre stoffer end vitaminer og mineraler, som tilsættes til fødevarer eller anvendes i fremstillingen af fødevarer på en måde, som fører til indtag af disse stoffer i mængder, der langt overstiger de mængder, som under normale omstændigheder med rimelighed kan forventes at blive indtaget gennem en afbalanceret og varieret kost, og/eller som på anden måde ville udgøre en potentiel risiko for forbrugerne. Hvis der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser vedrørende forbud mod eller restriktioner for anvendelsen af stoffer eller ingredienser, der indeholder andre stoffer end vitaminer og mineraler, der er omfattet af denne forordning eller andre specifikke fællesskabsbestemmelser, kan der anvendes rele-

(3) I nogle medlemsstater er det af hensyn til folkesundheden obligatorisk at tilsætte visse vitaminer og mineraler til bestemte almindelige fødevarer. Sådanne hensyn kan være relevante på nationalt eller endog regionalt plan, men dette er på nuværende tidspunkt ikke i sig selv en begrundelse for at harmonisere obligatorisk tilsætning af næringsstoffer i hele Fællesskabet. Skulle det imidlertid blive aktuelt, kan sådanne bestemmelser vedtages på fællesskabsplan. I mellemtiden vil det være formålstjenligt at indsamle oplysninger om nationale foranstaltninger af denne art.

(4) Vitaminer og mineraler kan tilsættes til fødevarer af fødevareproducenterne på frivillig basis eller skal tilsættes som næringsstoffer i medfør af specifikke fællesskabsbestemmelser. De kan også tilsættes med teknologiske formål som tilsætningsstoffer, farvestoffer eller aromaer eller med andre lignende formål, herunder godkendte ønologiske fremgangsmåder og processer i henhold til relevant fællesskabslovgivning. Denne forordning bør finde anvendelse, uden at det berører specifikke fællesskabsbestemmelser om tilsætning af vitaminer og mineraler til eller anvendelse heraf i bestemte produkter eller produktgrupper eller tilsætning heraf med andre formål end dem, der er omfattet af denne forordning.

(5) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud ⁽³⁾ er der vedtaget detaljerede bestemmelser om kosttilskud, der indeholder vitaminer og mineraler, og bestemmelserne om vitaminer og mineraler i denne forordning bør derfor ikke finde anvendelse på kosttilskud.

(6) Producenter tilsætter vitaminer og mineraler til fødevarer med flere forskellige formål, herunder for at restituere fødevarernes indhold heraf, hvis dette er blevet reduceret under fremstillingen, opbevaringen eller håndteringen, eller for at give fødevarerne en næringsværdi svarende til næringsværdien i fødevarer, for hvilke de skal være alternativer.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26. maj 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 8. december 2005 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT)

⁽³⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

- (7) En sund og varieret kost tilfører under normale omstændigheder alle de næringsstoffer, der er nødvendige for en normal udvikling og bevarelse af et godt helbred, i mængder, som er fastsat og anbefalet på grundlag af almindeligt anerkendte videnskabelige data. Undersøgelser viser imidlertid, at denne ideelle situation hverken gælder for alle vitaminer og mineraler eller for alle befolkningsgrupper i Fællesskabet. Fødevarer tilsat vitaminer og mineraler synes at yde et væsentligt bidrag til indtaget af disse næringsstoffer, og kan således anses for at bidrage positivt til det samlede næringsstofindtag.
- (8) I Fællesskabet konstateres der også på nuværende tidspunkt, om end ikke ret ofte, visse mangler på næringsstoffer. Forandringer i de fremherskende socioøkonomiske forhold i Fællesskabet og forskellige befolkningsgruppers livsstil har ført til ændrede ernæringsmæssige behov og ændrede kostvaner. Dette har efterfølgende ført til ændringer i forskellige befolkningsgruppers energi- og næringsstofbehov og til et indtag af vitaminer og mineraler i disse grupper, som ligger under det indtag, der anbefales i de forskellige medlemsstater. Dertil kommer, at fremskridt i den videnskabelige viden tyder på, at indtaget af nogle næringsstoffer med henblik på at bevare et optimalt helbred og velvære kunne ligge over de værdier, der anbefales på nuværende tidspunkt.
- (9) Kun vitaminer og mineraler, som normalt findes i og indtages som en del af kosten, og som anses for essentielle næringsstoffer, bør kunne tilsættes til fødevarer, selv om dette ikke betyder, at tilsætning er nødvendig. Eventuelle uoverensstemmelser om, hvilke næringsstoffer der er essentielle, bør undgås. Der bør derfor opstilles en positivliste over sådanne vitaminer og mineraler.
- (10) De kemiske stoffer, der anvendes som kilder til vitaminer og mineraler, der kan tilsættes til fødevarer, bør være sikre og også biotilgængelige, dvs. foreligge i en form, som kroppen kan optage. Der bør derfor også opstilles en positivliste over sådanne stoffer. Denne bør omfatte stoffer, som er godkendt af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler i en udtalelse af 12. maj 1999 på grundlag af ovennævnte sikkerheds- og biotilgængelighedskriterier, og som kan anvendes i fremstillingen af fødevarer til spædbørn og småbørn, andre fødevarer til særlig ernæring eller kosttilskud. Skønt natriumchlorid (almindeligt salt) ikke figurerer på denne liste, kan det fortsat anvendes som en ingrediens ved tilberedning af fødevarer.
- (11) For at kunne følge med den videnskabelige og teknologiske udvikling er det vigtigt, at ovennævnte lister revideres, så snart det er nødvendigt. Sådanne revisioner vil være gennemførelsesforanstaltninger af teknisk art, og det bør for at forenkle og fremskynde proceduren overlades til Kommissionen at vedtage dem.
- (12) Fødevarer tilsat vitaminer og mineraler markedsføres i de fleste tilfælde aktivt af producentproducenterne og kan af forbrugerne blive opfattet som produkter med ernæringsmæssige, fysiologiske eller andre sundhedsmæssige fordele i forhold til lignende produkter eller andre produkter uden sådanne tilsatte næringsstoffer. Dette kan føre til valg fra forbrugerens side, som kan være uheldige. For at forebygge denne potentielle uheldige konsekvens bør der for produkter, hvortil der kan tilsættes vitaminer og mineraler, indføres visse restriktioner ud over dem, der måtte være en naturlig konsekvens af teknologiske overvejelser, eller som måtte blive nødvendige af sikkerhedshensyn, når der fastsættes maksimumsgrænser for vitamin- og mineralindholdet i sådanne produkter. Indholdet i et produkt af bestemte stoffer, som f.eks. alkohol, ville i denne forbindelse være et rimeligt kriterium for ikke at tillade, at der tilsættes vitaminer og mineraler til produktet. Eventuelle undtagelser fra et forbud mod at tilsætte vitaminer og mineraler til alkoholholdige drikkevarer bør begrænses til beskyttelse af traditionelle vinopskrifter, idet Kommissionen underrettes om de relevante produkter. I ingen tilfælde bør der foretages ernærings- eller sundhedsanprisninger. For at undgå, at forbrugeren kommer i vildrede med hensyn til friske fødevarers naturlige næringsværdi, bør det ligeledes være forbudt at tilsætte vitaminer og mineraler til disse.
- (13) Denne forordning tager ikke sigte på at omfatte den anvendelse af spormængder af vitaminer og mineraler som ægthedsindikatorer, der benyttes med henblik på bekæmpelse af svig.
- (14) Der kan forekomme bivirkninger ved et for højt indtag af vitaminer og mineraler, og det er derfor nødvendigt i konkrete tilfælde, at fastsætte sikre maksimumsgrænser for disses tilsætning til fødevarer. Disse grænser må sikre, at normal anvendelse af produkterne efter producentproducentens anvisninger og som led i en varieret kost vil være ufarlig for forbrugeren. Maksimumsgrænserne må derfor være de samlede, sikre grænser for indholdet af de vitaminer og mineraler, der er naturligt til stede i fødevaren og/eller tilsættes til fødevaren uanset formål, herunder teknologiske formål.

- (15) Ved fastsættelsen af disse maksimumsgrænser og eventuelle andre betingelser, der begrænser stoffernes tilsætning til fødevarer, bør der derfor tages hensyn til de øvre sikre indtagelsesniveauer for de pågældende stoffer fastsat ved en videnskabelig risikovurdering på grundlag af almindeligt anerkendte videnskabelige data samt til det potentielle indtag gennem andre fødevarer. Der bør også tages behørigt hensyn til referenceindtagene af vitaminer og mineraler for befolkningen. Hvor det er nødvendigt for visse vitaminer og mineraler at fastsætte restriktioner med hensyn til, hvilke fødevarer disse kan tilsættes til, bør der gives prioritet med henblik på restitution af indholdet af vitaminer og mineraler, hvis dette er blevet reduceret under fremstillingen, opbevaringen eller håndteringen, og med henblik på at give fødevarerne en næringsværdi svarende til næringsværdien i fødevarer, for hvilke disse fødevarer skal være alternativer.
- (16) Vitaminer og mineraler, som tilsættes til fødevarer, bør medføre, at disse vitaminer og mineraler forekommer i en minimumsmængde i den pågældende fødevarer. For lille og ubetydelig en mængde i sådanne berigede fødevarer vil nemlig ikke være til nogen gavn for forbrugerne og vil være vildledende. Samme princip ligger til grund for kravet om, at disse næringsstoffer skal forekomme i en betydelig mængde for at kunne angives i næringsdeklarationen. Minimumsmængden af vitaminer og mineraler i fødevarer, der er blevet tilsat vitaminer og mineraler, bør derfor være identisk med den betydelige mængde, der skal forekomme, for at det er tilladt at angive disse næringsstoffer i næringsdeklarationen, medmindre andet er fastsat ved passende undtagelser.
- (17) Fastsættelse af maksimumsgrænser og eventuelle andre betingelser for anvendelsen på grundlag af de principper og kriterier, der er fastlagt i denne forordning, og fastsættelse af minimumsgrænser vil være gennemførelsesforanstaltninger af teknisk art, og fastsættelsen bør derfor for at forenkle og fremskynde proceduren overlades til Kommissionen.
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾, indeholder generelle mærkningsbestemmelser og definitioner. Denne forordning bør derfor begrænses til nødvendige supplerende bestemmelser.
- Disse supplerende bestemmelser bør endvidere finde anvendelse med forbehold af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2006 af... om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer⁽²⁾.
- (19) Produkter, som er tilsat vitaminer og mineraler, har en ernæringsmæssig betydning og en potentiel indvirkning på kostvanerne og det samlede indtag af næringsstoffer, og forbrugeren bør derfor kunne vurdere produktets generelle næringskvalitet. Næringsdeklaration bør derfor, som en fravigelse af artikel 2 i Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler⁽³⁾, være obligatorisk.
- (20) En normal, varieret kost indeholder mange ingredienser, som igen indeholder mange stoffer. Indtaget af disse stoffer eller ingredienser vil ved normal og traditionel anvendelse i en almindelig kost ikke give anledning til bekymring og behøver ikke at blive reguleret. Visse andre stoffer end vitaminer og mineraler eller ingredienser, der indeholder dem, tilsættes til fødevarer som ekstrakter eller koncentreter, hvilket kan føre til indtag, der er betydeligt højere end de mængder, der ville blive indtaget gennem en sund og varieret kost. Der er i nogle tilfælde rejst alvorlig tvivl om, hvorvidt en sådan praksis er risikofri, og fordelene herved er uklare; denne praksis bør derfor reguleres. Det er i sådanne tilfælde hensigtsmæssigt, at fødevarerens virksomhederne, som er ansvarlige for sikkerheden af de fødevarer, de markedsfører, pålægges bevisbyrden for fødevarernes sikkerhed.
- (21) Fødevarer tilsat vitaminer og mineraler er specielle, og kontrolorganerne bør derfor have flere midler til rådighed, end det normalt er tilfældet, således at det bliver lettere at føre effektiv kontrol med sådanne produkter.
- (22) Målet for denne forordning, nemlig at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende med hensyn til tilsætning af vitaminer og mineraler, samt visse andre stoffer til fødevarer, idet der samtidig sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre opfyldes på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved direktiv 2003/89/EF (EUT L 308 af 25.11.2003, s. 15).

⁽²⁾ Fælles holdning (EF) nr. 3/2006 (side ... i denne EUT).

⁽³⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed ⁽²⁾.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL II

KAPITEL I

TILSÆTNING AF VITAMINER OG MINERALER

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med denne forordning er at harmonisere medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, idet der samtidig sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

2. Denne forordnings bestemmelser om vitaminer og mineraler finder ikke anvendelse på kosttilskud, som er omfattet af direktiv 2002/46/EF.

3. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af specifikke fællesskabsbestemmelser om:

- a) fødevarer til særlig ernæring og, i mangel af specifikke bestemmelser, krav til sådanne produkters sammensætning, som nødvendiggøres af særlige ernæringsmæssige behov hos de personer, de er beregnet til
- b) nye fødevarer og nye fødevareingredienser
- c) genetisk modificerede fødevarer
- d) tilsætningsstoffer og aromaer
- e) godkendte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved »autoriteten«: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet, oprettet ved Europa-Parlamentets

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Krav i forbindelse med tilsætningen af vitaminer og mineraler

1. Som tilsætning til fødevarer i medfør af denne forordning må kun anvendes de vitaminer og mineraler, der er anført i bilag I og i de former, der er anført i bilag II.

2. Vitaminer og mineraler kan tilsættes til fødevarer, hvad enten næringsstoffet normalt findes i den pågældende fødevare eller ej, for at tage hensyn til følgende:

- a) en mangel på et eller flere vitaminer og/eller mineraler i befolkningen eller i bestemte befolkningsgrupper, som kan dokumenteres ved kliniske eller subkliniske mangler eller sandsynliggøres, fordi indtaget af næringsstoffer skønnes at være lavt, eller
- b) muligheden for at forbedre befolkningens eller bestemte befolkningsgruppers ernæringstilstand og/eller afhjælpe et eventuelt mangelfuldt indtag af vitaminer eller mineraler gennem kosten som følge af ændrede kostvaner, eller
- c) fremskridt i den almindeligt anerkendte videnskabelige viden om vitaminers og mineralers rolle i ernæringen og deraf følgende betydning for sundheden.

3. Ændringer i de i stk. 1 i denne artikel omhandlede lister vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2, idet der tages hensyn til autoritetens udtalelse.

⁽²⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1642/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 4).

Artikel 4

Begrænsninger for tilsætning af vitaminer og mineraler

Vitaminer og mineraler må ikke tilsættes til:

- a) uforarbejdede fødevarer, herunder, men ikke udelukkende, frugt, grøntsager, kød, fjerkræ og fisk
- b) drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol., bortset fra og uanset artikel 3, stk. 2, til produkter:
 - i) omhandlet i artikel 44, stk. 6 og 13, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾,
 - ii) som blev markedsført før vedtagelsen af denne forordning, og
 - iii) som en medlemsstat har underrettet Kommissionen om i overensstemmelse med artikel 11,

og forudsat, at der ikke foretages nogen ernærings- eller sundhedsanprisninger.

Efter proceduren i artikel 14, stk. 2, kan der på grundlag af videnskabelig dokumentation og under hensyntagen til deres næringsværdi træffes afgørelse om yderligere fødevarer eller fødevarekategorier, hvortil der ikke må tilsættes vitaminer og mineraler.

Artikel 5

Renhedskriterier

1. Renhedskriterierne for de i bilag II anførte vitamin- og mineralkilder fastsættes efter proceduren i artikel 14, stk. 2, jf. dog stk. 2 i denne artikel.
2. For de i bilag II anførte vitamin- og mineralkilder gælder de renhedskriterier, der i fællesskabslovgivningen er fastsat for anvendelse af sådanne stoffer i fremstillingen af fødevarer til andre formål end de i denne forordning omhandlede.
3. For de i bilag II anførte vitamin- og mineralkilder, for hvilke der ikke er fastsat renhedskriterier i fællesskabslovgivningen, gælder de almindeligt accepterede renhedskriterier, som anbefales af internationale organer, indtil der er vedtaget fællesskabskriterier, og nationale bestemmelser, som fastsætter strengere renhedskriterier, kan opretholdes.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1795/2003 (EUT L 262 af 14.10.2003, s. 13).

Artikel 6

Betingelser for tilsætning af vitaminer og mineraler

1. Når et vitamin eller et mineral tilsættes til fødevarer, må den samlede mængde af det pågældende vitamin eller mineral i den fødevare, der frembydes til salg, uanset formål ikke overstige de maksimumsmængder, der fastsættes efter proceduren i artikel 14, stk. 2. For koncentrerede og tørrede produkters vedkommende skal maksimumsmængder, der fastsættes, være dem, der er til stede i fødevarerne, når de er tilberedt til konsum efter producentens anvisninger.

2. Eventuelle betingelser, som begrænser eller forbyder tilsætning af et bestemt vitamin eller mineral til en fødevare eller en fødevarekategori, vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

3. De i stk. 1 omhandlede maksimumsmængder og de i stk. 2 omhandlede betingelser fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

a) de øvre sikre indtagsniveauer for vitaminer og mineraler fastsat ved en videnskabelig risikovurdering på grundlag af almindeligt anerkendte videnskabelige data, om nødvendigt under hensyntagen til forskellige grupper af forbrugeres varierende grad af følsomhed

b) vitamin- og mineralindtag fra andre kostkilder.

4. Ved fastsættelsen af de i stk. 1 omhandlede maksimumsmængder og de i stk. 2 omhandlede betingelser tages der ligeledes behørigt hensyn til referenceindtagene af vitaminer og mineraler for befolkningen.

5. Ved fastsættelsen af de i stk. 1 omhandlede maksimumsmængder og de i stk. 2 omhandlede betingelser for vitaminer og mineraler, for hvilke referenceindtagene for befolkningen ligger tæt på de øvre sikre indtagsniveauer tages der ligeledes, i det fornødne omfang, hensyn til følgende:

a) enkeltprodukters bidrag til den samlede befolknings eller bestemte befolkningsgruppers almindelige kost

b) produktets ernæringsprofil udarbejdet i henhold til forordning (EF) nr. .../2006 (*).

(*) Forordningen om ernærings- og sundhedsanprisninger fra betragtning nr. 18.

6. Tilsætning af et vitamin eller et mineral til fødevarer medfører, at det pågældende vitamin eller mineral forekommer i mindst en betydelig mængde, hvor denne er defineret, i henhold til bilaget til direktiv 90/496/EØF. Minimumsmængder, herunder eventuelt lavere mængder ved fravigelse fra den ovennævnte betydelige mængde for bestemte fødevarer eller fødevarekategoriers vedkommende, vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

KAPITEL III

TILSÆTNING AF VISSE ANDRE STOFFER

Artikel 8

Artikel 7

Mærkning, præsentation og reklame

1. Mærkning og præsentation af samt reklame for fødevarer tilsat vitaminer og mineraler må ikke anføre eller antyde, at en afbalanceret og varieret kost ikke kan tilføre tilstrækkelige mængder af næringsstoffer. Der kan, hvis det er relevant, vedtages undtagelser for så vidt angår bestemte næringsstoffer efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

2. Mærkning og præsentation af samt reklame for fødevarer tilsat vitaminer og mineraler må ikke forvirre eller vildlede forbrugerne for så vidt angår fødevarernes næringsværdi, som måtte skyldes tilsætning af disse næringsstoffer.

3. Næringsdeklaration på produkter tilsat vitaminer og mineraler, der er omfattet af denne forordning, er obligatorisk. Deklarationen skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, gruppe 2, i direktiv 90/496/EØF, samt en angivelse af de samlede mængder af de tilsatte vitaminer og mineraler efter tilsætning til fødevaren.

4. Det kan i mærkningen af produkter, der er tilsat vitaminer og mineraler, angives, at der er foretaget en sådan tilsætning, jf. betingelserne i forordning (EF) nr. .../2006 (*).

5. Anvendelsen af denne artikel berører ikke andre bestemmelser i fødevarelovgivningen, som finder anvendelse på bestemte fødevarekategorier.

6. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

(*) Forordningen om ernærings- og sundhedsanprisninger fra betragtning nr. 18.

Stoffer, der er forbudt, underlagt begrænsninger eller under fællesskabsovervågning

1. Den procedure, der er fastsat i denne artikel iværksættes, hvis et andet stof end et vitamin eller et mineral eller en ingrediens, der indeholder et andet stof end et vitamin eller et mineral, tilsættes til fødevarer eller anvendes i fremstillingen af fødevarer på en måde, som medfører indtag af dette stof i mængder, der langt overstiger de mængder, som under normale omstændigheder med rimelighed kan forventes at blive indtaget gennem en afbalanceret og varieret kost, og/eller som på anden måde udgør en potentiel risiko for forbrugerne.

2. Kommissionen kan på eget initiativ eller på grundlag af oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne, efter autoritetens vurdering af de tilgængelige oplysninger i hvert enkelt tilfælde og efter proceduren i artikel 14, stk. 2, træffe afgørelse om, om nødvendigt, at anføre stoffet eller ingrediensen i bilag III. Navnlig gælder det:

a) at hvis der er konstateret sundhedsskadelige virkninger, skal stoffet og/eller den ingrediens, der indeholder stoffet:

i) enten anføres i bilag III, del A, og tilsætning heraf til fødevarer eller anvendelse heraf i fremstillingen af fødevarer forbydes

ii) eller anføres i bilag III, del B, og tilsætning heraf til fødevarer eller anvendelse heraf i fremstillingen af fødevarer må kun ske på de deri fastsatte betingelser

b) at hvis det er konstateret, at der er mulighed for sundhedsskadelige virkninger, men der fortsat er videnskabelig usikkerhed, skal stoffet anføres i bilag III, del C.

3. Fællesskabsbestemmelser om bestemte fødevarer kan indeholde begrænsninger for eller forbud mod anvendelsen af bestemte stoffer ud over de i denne forordning fastsatte.

4. Fødevarevirksomheder eller andre berørte parter kan til enhver tid med henblik på evaluering forelægge autoriteten videnskabelig dokumentation for, at et stof, der er anført i bilag III, del C, er sikkert på de betingelser, hvorunder det anvendes i en fødevarer eller en fødevarekategori, med en redegørelse for formålet med anvendelsen. Autoriteten underretter straks medlemsstaterne og Kommissionen om forelæggelsen og giver dem adgang til oplysningerne.

5. Inden fire år efter den dato, hvor et stof er blevet anført i bilag III, del C, træffes der efter proceduren i artikel 14, stk. 2, og under hensyntagen til autoritetens udtalelse om den dokumentation, der måtte være blevet forelagt til evaluering, jf. stk. 4 i denne artikel, afgørelse om generelt at tillade anvendelsen af et stof, der er anført i bilag III, del C, eller om at anføre det i bilag III, del A eller B, alt efter hvad der er relevant.

6. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 14, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder regler for den i stk. 4 i denne artikel omhandlede forelæggelse.

f) stoffer, for hvilke der er forelagt dokumentation i henhold til artikel 17, stk. 1, litra b)

g) oplysninger om de i bilag III anførte stoffer samt begrundelsen for, at de er anført deri.

3. Registret skal være offentligt tilgængeligt.

Artikel 10

Frie varebevægelser

Medmindre andet er fastsat i traktaten, særlig artikel 28 og 30, må medlemsstaterne hverken begrænse eller forbyde handel med fødevarer, der opfylder kravene i denne forordning og fællesskabsretsakter, der er vedtaget til gennemførelse heraf, ved at anvende ikke-harmoniserede nationale bestemmelser om tilsætning af vitaminer og mineraler til fødevarer.

Artikel 11

Nationale bestemmelser

1. Senest ... (*) underretter medlemsstaterne Kommissionen om gældende nationale bestemmelser om obligatorisk tilsætning af vitaminer og mineraler og om produkter, der er omfattet af undtagelsesbestemmelser i artikel 4, litra b).

2. Hvis en medlemsstat i mangel af fællesskabsbestemmelser finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning:

- a) om obligatorisk tilsætning af vitaminer og mineraler til bestemte fødevarer eller fødevarekategorier, eller
- b) om forbud mod eller begrænsning af anvendelsen af visse andre stoffer ved fremstillingen af nærmere angivne fødevarer

underretter den Kommissionen efter proceduren i artikel 12.

Artikel 12

Underretningsprocedure

1. Hvis en medlemsstat finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de påtænkte foranstaltninger og anfører begrundelsen herfor.

2. Kommissionen hører den i artikel 14 omhandlede komité, hvis den skønner dette formålstjenligt, eller hvis en medlemsstat anmoder herom, og udtaler sig om de påtænkte foranstaltninger.

(*) Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 9

Fællesskabsregister

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et fællesskabsregister over tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer, i det følgende benævnt »registret«.

2. Registret skal omfatte følgende:

- a) vitaminer og mineraler, som må tilsættes til fødevarer, jf. bilag I
- b) vitaminformuleringer og mineralske stoffer, som må tilsættes til fødevarer, jf. bilag II
- c) maksimums- og minimumsmængder af vitaminer og mineraler, som må tilsættes til fødevarer, og eventuelle betingelser herfor fastsat i overensstemmelse med artikel 6
- d) oplysninger om nationale bestemmelser om obligatorisk tilsætning af vitaminer og mineraler, jf. artikel 11
- e) enhver begrænsning med hensyn til tilsætning af vitaminer og mineraler, jf. artikel 4

3. Medlemsstaten kan tidligst træffe de påtænkte foranstaltninger seks måneder efter den i stk. 1 omhandlede underretning, og forudsat at Kommissionens udtalelse ikke er negativ.

Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, afgør den efter proceduren i artikel 14, stk. 2, og inden udløbet af den periode, der er nævnt i første afsnit, om de påtænkte foranstaltninger må gennemføres. Kommissionen kan kræve, at der foretages visse ændringer af de påtænkte foranstaltninger.

Artikel 13

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Har en medlemsstat vægtige grunde til at mene, at et produkt udgør en sundhedsrisiko, selv om det er i overensstemmelse med denne forordning, kan medlemsstaten midlertidigt suspendere eller begrænse anvendelsen af de pågældende bestemmelser på sit område.

Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrunder sin afgørelse.

2. Der træffes afgørelse efter proceduren i artikel 14, stk. 2, eventuelt efter at der er indhentet udtalelse fra autoriteten.

Kommissionen kan indlede denne procedure på eget initiativ.

3. Den medlemsstat, der er nævnt i stk. 1, kan opretholde suspensionen eller begrænsningen, indtil den er blevet underrettet om den i stk. 2 omhandlede afgørelse.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Fødevarekæden, der er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 15

Overvågning

For at gøre det lettere at foretage en effektiv overvågning af fødevarer, der er tilsat vitaminer og mineraler, og af fødevarer, der indeholder stoffer, der er anført i bilag III, del B og C, kan medlemsstaterne kræve, at producenten eller den, der er ansvarlig for markedsføringen af sådanne fødevarer på deres område, underretter den kompetente myndighed om denne markedsføring ved at forelægge et eksemplar af den mærkning, der anvendes til produktet. Der kan i sådanne tilfælde også kræves oplysninger om tilbagemeldning af produktet fra markedet.

Artikel 16

Evaluerings

Senest den ... (*) forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virkningerne af denne forordnings gennemførelse, navnlig for så vidt angår udviklingen på markedet for fødevarer tilsat vitaminer og mineraler, forbruget heraf, befolkningens indtag af næringsstoffer og ændrede kostvaner samt tilsætning af visse andre stoffer, eventuelt med relevante forslag til ændring af denne forordning, som Kommissionen måtte finde nødvendige. Medlemsstaterne skal i den forbindelse senest den ... (**) forelægge de nødvendige relevante oplysninger for Kommissionen. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel udformes efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 17

Overgangsforanstaltninger

1. Uanset artikel 3, stk. 1, kan medlemsstaterne indtil den ... (***) tillade anvendelse på deres område af vitaminer og mineraler, der ikke er anført i bilag I, eller i former, der ikke er anført i bilag II, forudsat:

a) at det pågældende stof anvendes som tilsætning til fødevarer, der markedsføres i Fællesskabet den ... (****), og

(*) Første dag i den sjette måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden + 6 år.

(**) Første dag i den sjette måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden + 5 år.

(***) Syv år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(****) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

b) at autoriteten ikke har afgivet negativ udtalelse om anvendelsen af dette stof eller om anvendelse af stoffet i den pågældende form i fremstillingen af fødevarer, på grundlag af dokumentation til støtte for anvendelsen af det pågældende stof, som medlemsstaten skal forelægge for Kommissionen senest den (*)

2. Indtil den ... (**) kan medlemsstaterne under iagttagelse af traktatens bestemmelser fortsat anvende allerede gældende nationale restriktioner på eller forbud mod handel med fødevarer, som er tilsat vitaminer og mineraler, der ikke er anført i bilag I, eller i former, der ikke er anført i bilag II.

3. Medlemsstaterne kan under iagttagelse af traktatens bestemmelser fortsat anvende gældende nationale bestemmelser om maksimums- og minimumsmængder af de i bilag I anførte

vitaminer og mineraler, der er tilsat fødevarer, og om betingelserne for denne tilsætning, indtil tilsvarende fællesskabsforanstaltninger vedtages i henhold til artikel 6 eller andre specifikke fællesskabsbestemmelser.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... (**)

Fødevarer, som markedsføres eller mærkes inden den ... (***), og som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan markedsføres indtil den ... (****).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.
(**) Syv år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(***) Første dag i den sjette måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.
(****) Sidste dag i den 29. måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

BILAG I

VITAMINER OG MINERALER, DER MÅ TILSÆTTES TIL FØDEVARER

1. **Vitaminer**

Vitamin A
Vitamin D
Vitamin E
Vitamin K
Vitamin B1
Vitamin B2
Niacin
Pantothensyre
Vitamin B6
Folsyre
Vitamin B12
Biotin
Vitamin C

2. **Mineraler**

Calcium
Magnesium
Jern
Kobber
Jod
Zink
Mangan
Natrium
Kalium
Selen
Chrom
Molybdæn
Fluor
Chlor
Phosphor

BILAG II

VITAMIN- OG MINERALKILDER, DER MÅ TILSÆTTES TIL FØDEVARER

1. **Vitaminkilder**

VITAMIN A

retinol

retinylacetat

retinylpalmitat

beta-caroten

VITAMIN D

cholecalciferol

ergocalciferol

VITAMIN E

D-alpha-tocopherol

DL-alpha-tocopherol

D-alpha-tocopherylacetat

DL-alpha-tocopherylacetat

D-alpha-tocopherylsuccinat

VITAMIN K

phyloquinon (phytomenadion)

VITAMIN B1

thiaminhydrochlorid

thiaminmononitrat

VITAMIN B2

riboflavin

riboflavin-5'-phosphat, natrium

NIACIN

nikotinsyre

nikotinamid

PANTOTHENSYRE

calcium-D-pantothenat

natrium-D-pantothenat

dexpantothenol

VITAMIN B6

pyridoxinhydrochlorid

pyridoxin-5'-phosphat

pyridoxindipalmitat

FOLSYRE

pteroylmonoglutaminsyre

VITAMIN B12

cyanocobalamin

hydroxycobalamin

BIOTIN

D-biotin

VITAMIN C

L-ascorbinsyre

natrium-L-ascorbat

calcium-L-ascorbat

kalium-L-ascorbat

L-ascorbyl-6-palmitat

2. **Mineralkilder**

calciumcarbonat

calciumchlorid

calciumsalte af citronsyre

calciumgluconat

calciumglycerophosphat

calciumlactat

calciumsalte af orthophosphorsyre

calciumhydroxid

calciumoxid

calciumsulfat

magnesiumacetat

magnesiumcarbonat

magnesiumchlorid

magnesiumsalte af citronsyre

magnesiumgluconat

magnesiumglycerophosphat

magnesiumsalte af orthophosphorsyre

magnesiumlactat

magnesiumhydroxid

magnesiumoxid

magnesiumsulfat

ferrocarbonat

ferrocitrat

ferriammoniumcitrat

ferrogluconat

ferrofumarat

natrium-ferridiphosphat

ferrolactat	manganosulfat
ferrosulfat	natriumhydrogencarbonat
ferridiphosphat (ferripyrophosphat)	natriumcarbonat
ferrisaccharat	natriumcitrat
jern (carbonyl + electrolytisk + hydrogenreduceret)	natriumgluconat
cupricarbonat	natriumlactat
cupricitrat	natriumhydroxid
cuprigluconat	natriumsalte af orthophosphorsyre
cuprisulfat	natriumselenat
kobber-lysin-complex	natriumhydrogenselenit
natriumjodid	natriumselenit
natriumjodat	natriumfluorid
kaliumjodid	kaliumfluorid
kaliumjodat	kaliumhydrogencarbonat
zinkacetat	kaliumcarbonat
zinkchlorid	kaliumchlorid
zinkcitrat	kaliumcitrat
zinkgluconat	kaliumgluconat
zinklactat	kaliumglycerophosphat
zinkoxid	kaliumlactat
zinkcarbonat	kaliumhydroxid
zinksulfat	kaliumsalte af orthophosphorsyre
manganocarbonat	chrom(III)chlorid og hexahydrat heraf
manganochlorid	chrom(III)sulfat og hexahydrat heraf
manganocitrat	ammoniummolybdat (molybdæn VI)
manganogluconat	natriummolybdat (molybdæn VI)
manganoglycerophosphat	

BILAG III

STOFFER, HVIS ANVENDELSE I FØDEVARER ER FORBUDT, UNDERLAGT BEGRÆNSNINGER ELLER ER UNDER FÆLLESSKABSOVERVÅGNING

Del A — Forbudte stoffer

Del B — Stoffer, hvis anvendelse er underlagt begrænsninger

Del C — Stoffer, der er genstand for fællesskabsovervågning

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 14. november 2003 Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer. Forslaget er baseret på traktatens artikel 95.
2. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse den 26. maj 2005 ⁽¹⁾.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav sin udtalelse den 31. marts 2004 ⁽²⁾.
3. Rådet vedtog sin fælles holdning den 8. december 2005 i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Formålet med dette forslag til forordning er at harmonisere reglerne vedrørende tilsætning af vitaminer og mineraler til fødevarer. Dette sker med henblik på at fremme den fri bevægelighed for disse varer i Fællesskabet, da de eksisterende relevante nationale regler om en sådan tilsætning er vidt forskellige og ofte er til hinder for handel inden for Fællesskabet.

En sådan harmonisering vil også sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i Fællesskabet og garantere, at de pågældende produkter ikke er nogen risiko for folkesundheden.

Med den foreslåede forordning

- angives de vitaminer og mineraler, der må tilsættes til fødevarer (bilag I), og de former, i hvilke de må tilsættes (bilag II)
- fastsættes visse begrænsninger for, hvilke fødevarer vitaminer og mineraler må tilsættes til, ligesom der opstilles kriterier for fastsættelsen af maksimumsgrænser og bestemmelser for fastsættelse af minimumsgrænser for indholdet af vitaminer og mineraler i slutproduktet
- fastsættes reglerne for mærkning og præsentation af samt reklame for de pågældende produkter
- skabes der grundlag for nøje gennemgang og om nødvendigt forbud mod tilsætningen af visse andre stoffer end vitaminer og mineraler til fødevarer
- tillades nationale foranstaltninger vedrørende obligatorisk tilsætning af vitaminer og mineraler til fødevarer, forudsat at Kommissionens udtalelse om disse foranstaltninger ikke er negativ.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

Rådets fælles holdning er i overensstemmelse med målsætningen i Kommissionens forslag, idet der dog indføres et begrænset antal ændringer. Disse omfatter følgende:

- man har fjernet definitionerne i artikel 2 om formålene med at tilsætte vitaminer og mineraler til fødevarer og i stedet indsat en redegørelse for de omstændigheder, hvorunder vitaminer og mineraler kan tilsættes til fødevarer i artikel 3 (krav)

⁽¹⁾ Dok. 9200/05.

⁽²⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 44.

- en mere præcis beskrivelse af de fravigelser, der finder anvendelse på artikel 4 (redegørelse for de tilfælde, hvor der ikke må tilsættes vitaminer og mineraler) i forbindelse med alkoholholdige drikkevarer
- strømlining af bestemmelserne for andre stoffer end vitaminer og mineraler (artikel 10 og 11 i det oprindelige forslag slås sammen)
- tydeliggørelse af procedurerne for underretning om eksisterende og nye nationale bestemmelser (ny artikel 11 og udeladelse af artikel 9 i den oprindelige tekst).

Kommissionen har accepteret den fælles holdning, der er opnået enighed om i Rådet.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Europa-Parlamentet vedtog på plenarmødet den 26. maj 2005 46 *ændringer* til forslaget. (*Ændring 8* er af sproglig art og berører ikke den engelske udgave).

Rådet:

- a) har helt, delvis eller principielt *indarbejdet* følgende 20 *ændringer* i den fælles holdning:

Betragtningerne:

Ændring 1 (betragtning 10) og *ændring 2* (betragtning 12): er delvis overtaget, idet sidste punktum i betragtning 8 er udeladt, medens der er foretaget en ændring i betragtning 10.

Ændring 4 (betragtning 20a): er principielt og delvis overtaget i betragtning 3 (andet punktum) og i artikel 11, stk. 2.

Ændring 5 (betragtning 20b): er principielt overtaget ved omformulering af artikel 6, stk. 6.

Artiklerne:

Ændring 13 (artikel 3, stk. 3): er delvis overtaget med hensyn til autoritetens udtalelse, medens den oprindelige henvisning til gennemførelsesbestemmelserne er udeladt (da der ikke længere henvises til restitution, ernæringsmæssig ækvivalens og surrogatfødevarer i artikel 2 og 3).

Ændring 16 (artikel 14, stk. 1a (ny)): indholdsmæssigt bibeholdt i artikel 17, stk. 1, litra b), og artikel 9, stk. 2, litra d).

Ændring 17 (artikel 4, stk. 2): delvis indført i artikel 17, stk. 2.

Ændring 49/rev og 54/rev (artikel 5, stk. 1, litra b)): helt overtaget i artikel 4.

Ændring 25 (artikel 7, stk. 5): delvis overtaget (med hensyn til den foreslåede udeladelse) i artikel 6, stk. 6. I denne forbindelse noterer Rådet sig også, at Kommissionen agter at revidere og ajourføre de referenceværdier, der er opført i bilaget til direktiv 90/496/EØF om næringsdeklaration af levnedsmidler.

Ændring 31 (artikel 9, stk. 2, andet afsnit): Formålet med ændringen er tilgodeset i artikel 9, stk. 2, litra d) (jf. også artikel 11).

Ændring 34 (artikel 10), *ændring 55* (artikel 10a (ny)) og *ændring 35* (artikel 11): er overtaget i artikel 8. Stk. 3 i den foreslåede nye artikel 10a findes i artikel 11, stk. 2, litra b).

Ændring 38 (artikel 12, stk. 2, litra fa) og fb), (ny)): Hensigten med ændringen er delvis tilgodeset i artikel 9, stk. 2, litra d).

Ændring 39 (artikel 13): De bevæggrunde, der lå til grund for ændringen, er delvis tilgodeset i artikel 11, stk. 2, litra b) (med hensyn til indførelsen af nye bestemmelser).

Ændring 41 (artikel 16, stk. 1): Princippet er tilgodeset i artikel 3, stk. 3, hvorimod Rådet ikke mener, at autoriteten automatisk bør medinddrages, så snart udvalgsproceduren ønskes anvendt.

Ændring 44 (bilag I), *ændring 45* (bilag II) og *ændring 46* (bilag II) er fuldt ud indarbejdet i bilagene (idet *ændring 45* er omformuleret, og *ændring 46* er flyttet).

b) *har undladt at medtage 26 ændringer* i den fælles holdning.

Med hensyn til *ændring 3, 6, 9, 10, 14, 15, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 32, 36, 37, 40 og 43* har Rådet fulgt Kommissionens holdning.

Med hensyn til *ændring 21, 26 og 30* noterer Rådet sig imidlertid, at Kommissionen har til hensigt:

- som led i sine overvejelser om revision af direktiv 90/496/EØF om næringsdeklaration af levnedsmidler at se på følgende elementer i forbindelse med vitaminer og mineraler:
 - revision/ajourføring af referenceværdierne i bilaget til direktiv 90/496/EØF og af de niveauer, der kan anses som betydelige mængder
 - fastsættelse af tolerancetærskler for acceptabel afvigelse fra den deklarerede værdi af tilsatte vitaminer og mineraler, der fremgår af næringsdeklarationen
- at lade eventuelle ændringer af de obligatoriske elementer vedrørende næringsdeklaration, der måtte blive vedtaget ved den kommende revision af direktivet om næringsdeklaration, blive afspejlet i artikel 7, stk. 3, i forordningen om tilsætning af vitaminer og mineraler og visse andre stoffer til fødevarer
- hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden to år efter vedtagelsen af forordningen at forelægge et forslag til fastsættelse af maksimums- og minimumsmængder for vitaminer og mineraler samt eventuelle betingelser for disses tilsætning til fødevarer, jf. artikel 6, stk. 2.

Med hensyn til *ændring 36*, der indfører en ny artikel 11a om mærkning og præsentation af samt reklame for andre stoffer, bør det bemærkes, at mærkningsreglerne kan tages op til overvejelse af Kommissionen som led i artikel 8, stk. 6, om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser med henblik på anvendelse af artikel 8.

Med hensyn til *ændring 11, 12, 22, 28, 40 og 42* er følgende accepteret helt eller delvis af Kommissionen, men indgår ikke i den fælles holdning:

Ændring 11 (artikel 3, stk. 2, indledning): Det kan gøres gældende, at princippet bag ændringen, dvs. behovet for at tilsætte vitaminer og mineraler i en form, der er biotilgængelig for den menneskelige krop, allerede er skitseret i det første punktum i betragtning 11.

Ændring 12 (artikel 3, stk. 2a) (ny)) og *ændring 28* (artikel 8, stk. 2): Indholdet af disse ændringer er bibeholdt i artikel 7, stk. 2, da det er mærkning (herunder også en oversigt over bestanddele), præsentation og reklame, der kan forvirre eller vildlede forbrugerne.

Ændring 22 (artikel 7, stk. 2, litra b)): Kosttilskud anses for indirekte at være omfattet af det pågældende stykke, hvorefter »andre kilder i kosten« bør tilgodeses ved fastsættelsen af maksimumsgrænser og af betingelserne for tilsætning af vitaminer og mineraler til fødevarer.

Ændring 40 (artikel 14, stk. 3): findes delvis og implicit i artikel 12, stk. 3, andet led, eftersom høring af komiteen bliver obligatorisk, når Kommissionens udtalelse om den påtænkte foranstaltning er negativ.

Ændring 42 (artikel 17): For så vidt angår de overvågningsopgaver, der udføres af de kompetente myndigheder, mener Rådet ikke, at forpligtelsen til at underrette Kommissionen om markedsføring af fødevarer, der indeholder vitaminer og mineraler, vil være forenelig med principperne om subsidiaritet og proportionalitet.

3. Andre nye elementer, som Rådet har indført

I øvrigt indeholder den fælles holdning følgende nye elementer:

- alle overgangsforanstaltninger, der finder anvendelse, er samlet i en ny artikel 17, idet artikel 4 i det oprindelige forslag er udeladt
- en revision af artikel 6 (betingelser for tilsætning af vitaminer og mineraler) og artikel 7 (mærkning, præsentation og reklame) efter udeladelsen af definitionerne i artikel 2
- en ændring af artikel 15 om overvågning, således at der, når der kræves underretning om markedsføring, også kan kræves oplysninger om tilbagetrækning af produktet fra markedet
- en henvisning til gennemførelsesbestemmelserne for anvendelse af artikel 16
- udeladelse af natriumchlorid i bilag II med en tilsvarende ændring af betragtning 11 til forklaring af denne ændring.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at dets fælles holdning med de ændringer, der er nævnt i punkt III.2.a), tager passende hensyn til Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse og udgør en velafvejet løsning, der skal sikre, at forordningens mål opfyldes.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 3/2006

vedtaget af Rådet den 8. december 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2006 af ... om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer

(2006/C 80 E/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Fællesskabet indeholder mærkningen af og reklamerne for fødevarer i et stigende antal tilfælde ernærings- og sundhedsanprisninger. For at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau og lette deres valg bør de produkter, der markedsføres, være sikre og være forsynet med fyldestgørende mærkning.
- (2) Forskelle mellem nationale bestemmelser om sådanne anprisninger kan hindre den frie bevægelighed for fødevarer og skabe ulige konkurrencevilkår. De har således direkte betydning for, hvordan det indre marked fungerer. Det er derfor nødvendigt at vedtage fællesskabsregler for anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽³⁾, indeholder generelle mærkningsbestemmelser. Direktiv 2000/13/EF indeholder et generelt forbud mod at vildlede køberen eller at tillægge fødevarerne medicinske egenskaber. Nærværende forordning supplerer de generelle principper i direktiv 2000/13/EF og fastsætter særlige bestemmelser om anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, der er bestemt til levering til forbrugeren i den foreliggende form.

- (4) Denne forordning finder anvendelse på alle ernærings- og sundhedsanprisninger i kommercielle meddelelser, herunder i generiske reklamer for fødevarer og i salgsfremmende kampagner som for eksempel kampagner, som helt eller delvis støttes af offentlige myndigheder. Den finder ikke anvendelse på anprisninger, som fremsættes i ikke-kommercielle meddelelser såsom kostvejledninger eller råd fra offentlige sundhedsmyndigheder og -organer eller ikke-kommercielle meddelelser og informationer i pressen og i videnskabelige publikationer. Forordningen finder også anvendelse på varemærker og andre handelsbetegnelser, som kan opfattes som ernærings- eller sundhedsanprisninger.

- (5) Ikke-gavnlig ernæringsanprisninger falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde; medlemsstater, der agter at indføre nationale ordninger for ikke-gavnlig ernæringsanprisninger, skal underrette Kommissionen og de andre medlemsstater om sådanne ordninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ⁽⁴⁾.

- (6) På internationalt plan vedtog Codex Alimentarius i 1991 almindelige retningslinjer for anprisninger (General Guidelines on Claims) og i 1997 retningslinjer for anvendelse af ernæringsanprisninger (Guidelines for the Use of Nutrition Claims). Codex Alimentarius-Kommissionen vedtog en ændring af sidstnævnte retningslinjer i 2004. Ændringen går ud på, at retningslinjerne fra 1997 også skal omfatte sundhedsanprisninger. Der tages behørigt hensyn til de definitioner og betingelser, der fastsættes i retningslinjerne fra Codex Alimentarius.

- (7) Muligheden for i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2991/94 af 5. december 1994 om handelsnormer for visse smørbare fedtstoffer ⁽⁵⁾ at anvende anprisningen »lavt fedtindhold« i forbindelse med smørbare fedtstoffer bør snarest muligt tilpasses bestemmelserne i nærværende forordning. Indtil da finder forordning (EF) nr. 2991/94 anvendelse på de produkter, den omfatter.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 30.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26. maj 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 8. december 2005 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved direktiv 2003/89/EF (EUT L 308 af 25.11.2003, s. 15).

⁽⁴⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁵⁾ EFT L 316 af 9.12.1994, s. 2.

- (8) Der findes en lang række næringsstoffer og andre stoffer, herunder, men ikke begrænset til, vitaminer, mineraler, herunder sporstoffer, aminosyrer, essentielle fedtsyrer, fibre, forskellige plante- og urteekstrakter, med ernæringsmæssige eller fysiologiske virkninger, som kan forekomme i en fødevarer og gøres til genstand for en anprisning. Der bør derfor fastsættes generelle principper, der skal gælde for alle anprisninger af fødevarer, med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, give forbrugeren de fornødne oplysninger til at kunne foretage et valg med fuldt kendskab til oplysninger om produktet samt skabe lige konkurrencevilkår for fødevarerbranchen.
- (9) Fødevarer, der markedsføres med anprisninger, kan af forbrugerne opfattes som havende ernæringsmæssige, fysiologiske eller andre sundhedsmæssige fordele i forhold til andre produkter, hvor der ikke er tilsat sådanne næringsstoffer og andre stoffer. Dette kan tilskynde forbrugerne til at foretage valg, der direkte påvirker deres samlede indtag af enkelt næringsstoffer eller andre stoffer på en måde, der er i modstrid med den videnskabelige rådgivning. For at imødegå en sådan potentiel uønsket virkning, bør der indføres visse begrænsninger med hensyn til produkter forsynet med anprisninger. I denne forbindelse er faktorer som forekomst af bestemte stoffer, for eksempel produktets alkoholindhold eller produktets ernæringsprofil, relevante kriterier for fastlæggelse af, om produktet kan ledsages af anprisninger. Anvendelsen af sådanne kriterier på nationalt plan kan være berettiget for at give forbrugerne mulighed for at træffe informerede ernæringsmæssige valg, men vil kunne føre til hindringer for handelen inden for Fællesskabet og bør derfor harmoniseres på fællesskabsplan.
- (10) Anvendelse af ernæringsprofiler som et kriterium bør tage sigte på at undgå en situation, hvor ernærings- eller sundhedsanprisninger slører en fødevarers samlede ernæringsmæssige status, hvilket kan vildlede forbrugerne, når de prøver at træffe sunde valg i forbindelse med en afbalanceret kost. Ernæringsprofiler, som foreskrevet i denne forordning, bør kun have det ene formål at regulere, under hvilke omstændigheder der kan anvendes anprisninger. De bør bygge på almindeligt anerkendte videnskabelige data vedrørende sammenhængen mellem kost og sundhed. Profiler bør imidlertid også åbne mulighed for produktudvikling og tage hensyn til variationer i kostvaner og traditioner samt til det forhold, at enkeltprodukter kan spille en vigtig rolle i kosten som helhed.
- (11) Ved fastsættelsen af ernæringsprofiler bør der tages hensyn til indholdet af forskellige næringsstoffer og stoffer med en ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, navnlig stoffer som fedt, mættet fedt, transfedtsyrer, salt/natrium og sukker, som ifølge anbefalingerne ikke bør indgå med for store indtag i kosten som helhed, samt fler- og enkeltumættet fedt, andre kulhydrater end sukker, vitaminer, mineraler, proteiner og fibre. Ved fastlæggelse af ernæringsprofilerne bør der tages hensyn til de forskellige fødevarekategorier og til de pågældende fødevarers betydning og rolle i den samlede kost. Det kan være nødvendigt at undtage visse fødevarer eller fødevarekategorier fra kravet om at overholde de fastsatte ernæringsprofiler, afhængigt af deres rolle og betydning i befolkningens kost. Dette arbejde er kompliceret og teknisk, og det bør overlades til Kommissionen at vedtage de relevante foranstaltninger under hensyn til rådgivningen fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet.
- (12) Kosttilskud, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud⁽¹⁾, der præsenteres i flydende form og indeholder mere end 1,2 % vol. alkohol, betragtes ikke som drikkevarer i henhold til nærværende forordning.
- (13) I nogle medlemsstater anvendes der for øjeblikket en lang række forskellige anprisninger i mærkningen af og reklamerne for fødevarer vedrørende stoffer, hvis gavnlige virkning ikke er dokumenteret, eller som der for øjeblikket ikke er tilstrækkelig videnskabelig enighed om. Det må sikres, at den gavnlige ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning af de stoffer, der er omfattet af en anprisning, er dokumenteret.
- (14) Det stof, som anprisningen vedrører, skal — for at sikre, at anprisningerne er sande — forekomme i det færdige produkt i så tilstrækkelige mængder eller må ikke forekomme eller kun forekomme i så tilpas reducerede mængder, at produktet har den anpriste ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning. Stoffet bør foreligge i en form, som kroppen kan udnytte. Desuden bør en betydelig mængde af det stof, som giver den anpriste ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning, i de relevante tilfælde være indeholdt i en mængde af fødevareren, som med rimelighed kan antages at blive indtaget.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

- (15) Det er vigtigt, at anprisninger af fødevarer kan forstås af forbrugerne, og alle forbrugere bør beskyttes imod vildledende anprisninger. Siden iværksættelsen af Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame⁽¹⁾ har De Europæiske Fællesskabers Domstol imidlertid i forbindelse med retsafgørelser i sager om reklame fundet det nødvendigt at undersøge virkningen på en tænkt, typisk forbruger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og for at den beskyttelse, der ligger i forordningen, rent faktisk kan fungere, anvender denne forordning som udgangspunkt en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, under hensyntagen til sociale, kulturelle og sproglige forhold, i overensstemmelse med Domstolens fortolkning, men sørger for at forhindre udnyttelse af forbrugere, hvis situation gør dem særligt udsatte over for vildledende anprisninger. I de tilfælde, hvor en anprisning specifikt rettes mod en særlig gruppe af forbrugere som for eksempel børn, bør virkningen af den pågældende anprisning vurderes ud fra, hvordan den opleves af et gennemsnitligt medlem af denne gruppe. Begrebet gennemsnitsforbruger er ikke et statistisk begreb. Nationale domstole og myndigheder bør selv, under hensyn til Domstolens retspraksis, foretage en vurdering med henblik på at bestemme gennemsnitsforbrugernes typiske reaktion i et givet tilfælde.
- (16) Det er primært videnskabelig dokumentation, der bør tages i betragtning ved anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger, og de ledere af fødevarer virksomheder, der anvender anprisninger, bør retfærdiggøre dem.
- (17) En ernærings- eller sundhedsanprisning bør ikke anvendes, hvis den er uforenelig med almindeligt anerkendte ernærings- og sundhedsprincipper, eller hvis den tilskynder til eller billiger overdrevent indtag af en fødevarer eller går imod gode kostvaner.
- (18) På grund af det positive image, som fødevarer med ernærings- og sundhedsanprisninger har, og den potentielle indvirkning, sådanne fødevarer kan have på kostvaner og på det samlede indtag af næringsstoffer, bør det være muligt for forbrugeren at vurdere deres samlede ernæringskvalitet. Næringsdeklaration bør derfor være obligatorisk og omfattende for alle fødevarer forsynet med sundhedsanprisninger.
- (19) Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler⁽²⁾ indeholder generelle bestemmelser om næringsdeklaration. Ifølge nævnte direktiv er næringsdeklaration obligatorisk, når en ernæringsanprisning er anført i mærkningen, i præsentationen eller i reklamer, med undtagelse af generiske reklamekampagner. Når en ernæringsanprisning vedrører sukkerarter, mættede fedtsyrer, kostfibre eller natrium, skal næringsdeklarationen indeholde de oplysninger, der er nævnt i gruppe 2 i artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/496/EØF. For at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau finder denne pligt til at give de oplysninger, der er nævnt i gruppe 2, tilsvarende anvendelse i forbindelse med sundhedsanprisninger, undtagen ved generiske reklamekampagner.
- (20) Der bør endvidere udarbejdes en liste over tilladte ernæringsanprisninger og disses særlige anvendelsesbetingelser baseret på de betingelser for anvendelse af sådanne anprisninger, der er aftalt på nationalt eller internationalt plan og fastsat i EF-lovgivningen. Enhver anprisning, der anses for at have samme betydning for forbrugerne som en ernæringsanprisning, der er opført på ovennævnte liste, omfattes af samme anvendelsesbetingelser som angivet deri. For eksempel er anprisninger i tilknytning til tilsætning af vitaminer og mineraler som for eksempel: »med ...«, »restitueret ...«, »tilsat ...« eller »beriget ...« omfattet af de betingelser, der er fastsat for anprisningen »kilde til ...«. Listen bør opdateres regelmæssigt for at tage hensyn til den videnskabelige og teknologiske udvikling. For sammenlignende anprisninger er det desuden nødvendigt, at de produkter, der sammenlignes, identificeres klart over for den endelige forbruger.
- (21) Betingelserne for anprisninger så som »laktosefri« eller »glutenfri«, der retter sig mod en gruppe af forbrugere med særlige funktionsforstyrrelser, bør være omfattet af Rådets direktiv 89/398/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring⁽³⁾. Nævnte direktiv giver desuden mulighed for, at det på almindelige fødevarer kan angives, at de er egnede for disse grupper af forbrugere, hvis de opfylder betingelserne for en sådan angivelse. Indtil betingelserne for sådanne angivelser er fastsat på fællesskabsplan, kan medlemsstaterne opretholde eller vedtage relevante nationale foranstaltninger.
- (22) Sundhedsanprisninger bør kun godkendes til anvendelse i Fællesskabet, når der er gennemført en videnskabelig vurdering af den højest mulige standard. For at sikre en harmoniseret videnskabelig vurdering af sådanne anprisninger bør Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet forestå sådanne vurderinger.

⁽¹⁾ EFT L 250 af 19.9.1984, s. 17. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/120/EF (EUT L 333 af 20.12.2003, s. 51).

⁽³⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (23) Der er mange andre faktorer end de rent kostmæssige, der kan påvirke psykologiske og adfærdsmæssige funktioner. Det er således meget kompliceret at fremsætte udsagn om disse funktioner, og det er vanskeligt at udtrykke et komplet, sandfærdigt og meningsfuldt budskab i en kort anprisning, der skal anvendes i mærkningen af og reklamer for fødevarer. Det er derfor hensigtsmæssigt at kræve videnskabelig dokumentation i forbindelse med psykologiske og adfærdsmæssige anprisninger.
- (24) På baggrund af Kommissionens direktiv 96/8/EF af 26. februar 1996 om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab⁽¹⁾, som foreskriver, at mærkning eller emballage af produkter omfattet af nævnte direktiv, eller reklame for disse ikke må indeholde nogen angivelse af hastigheden eller størrelsen af det vægttab, der kan følge af deres anvendelse, anses det for hensigtsmæssigt at udvide denne begrænsning til at omfatte alle fødevarer.
- (25) Andre sundhedsanprisninger end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom, og som er baseret på almindeligt anerkendte videnskabelige data, bør underkastes en anden slags vurdering og godkendelse. Det er derfor nødvendigt, efter at have rådspurgt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, at vedtage en fællesskabsliste over sådanne tilladte anprisninger.
- (26) For at kunne følge med den videnskabelige og teknologiske udvikling bør ovennævnte liste revideres hver gang det er nødvendigt. Sådanne ændringer er gennemførelsesforanstaltninger af teknisk art, og for at forenkle og fremskynde proceduren bør det overlades til Kommissionen at vedtage dem.
- (27) En afbalanceret og varieret kost er en forudsætning for et godt helbred, og enkeltprodukters betydning skal ses i forhold til kosten som helhed. Desuden er kosten kun én af mange faktorer, der kan udløse visse sygdomme hos mennesker. Andre faktorer, som for eksempel alder, genetisk disposition, omfanget af fysisk aktivitet, forbrug af tobak og andre rusgifte, miljøeksponering og stress, kan alle være med til at udløse sygdomme hos mennesker. Der bør derfor gælde særlige mærkningsbestemmelser for anprisninger af en reduceret risiko for sygdom.
- (28) For at sikre, at sundhedsanprisninger er sandfærdige, klare, pålidelige og anvendelige for forbrugeren, når denne skal sammensætte en sund kost, bør formuleringen og præsentationen af sundhedsanprisninger tages i betragtning i Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets udtalelse og i den efterfølgende godkendelsesprocedure.
- (29) I visse tilfælde kan de videnskabelige risikovurderinger ikke i sig selv tilvejebringe alle de oplysninger, som en risikohåndteringsbeslutning bør baseres på. Der bør derfor tages hensyn til andre legitime forhold af relevans for det spørgsmål, der er under overvejelse.
- (30) Af klarhedshensyn og for at undgå gentagne ansøgninger vedrørende anprisninger, der allerede er vurderet, bør Kommissionen oprette og løbende føre et offentligt register med lister over sådanne anprisninger.
- (31) For at stimulere forskning og udvikling inden for fødevarerbranchen er det hensigtsmæssigt at beskytte den investering, som produktudviklere foretager ved indsamling af oplysninger og data til støtte for en ansøgning, der indgives i henhold til denne forordning. Beskyttelsen bør imidlertid begrænses til et bestemt tidsrum, så man undgår en unødvendig gentagelse af undersøgelser og forsøg.
- (32) Da fødevarer forsynet med anprisninger er af en særlig karakter, bør kontrolorganerne have flere midler til rådighed end normalt, så det bliver lettere at føre effektiv kontrol med sådanne produkter.
- (33) Fødevarer virksomhedslederne har brug for tilstrækkelige overgangsforanstaltninger for at tilpasse sig kravene i denne forordning.
- (34) Da målet for denne forordning, nemlig at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten for så vidt angår ernærings- og sundhedsanprisninger, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾ —

⁽¹⁾ EFT L 55 af 6.3.1996, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

c) Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand ⁽²⁾.

KAPITEL I

Artikel 2

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Definitioner

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning harmoniserer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende ernærings- og sundhedsanprisninger med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

2. Denne forordning finder anvendelse på ernærings- og sundhedsanprisninger i kommercielle meddelelser, uanset om det er i form af mærkning, præsentation eller reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, herunder fødevarer, der markedsføres uemballeret eller i løs vægt.

Den finder ligeledes anvendelse, for så vidt angår fødevarer, der er bestemt for levering til restauranter, hospitalet, skoler, kantiner og lignende storkøkkener.

3. Et varemærke, en handelsbetegnelse eller et fantasinavn, der findes i mærkning, præsentation eller reklame for en fødevarer, der kan opfattes som en ernærings- eller sundhedsanprisning, kan anvendes uden at gennemgå godkendelsesprocedurerne i denne forordning, hvis den i denne mærkning, præsentation eller reklame ledsages af en beslægtet ernærings- eller sundhedsanprisning, som er i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.

4. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af følgende EF-bestemmelser:

- a) direktiv 89/398/EØF og direktiver vedtaget på grundlag heraf
- b) Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

1. I denne forordning

a) defineres »fødevarer«, »leder af en fødevarevirksomhed«, »markedsføring« og »endelig forbruger« som i artikel 2 og artikel 3, nr. 3, 8 og 18, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽³⁾

b) defineres »kosttilskud« som i direktiv 2002/46/EF

c) defineres »næringsdeklaration«, »protein«, »kulhydrat«, »sukkerarter«, »fedt«, »mættede fedtsyrer«, »enkeltumættede fedtsyrer«, »flerumættede fedtsyrer«, »kostfibre« som i direktiv 90/496/EØF

d) defineres »mærkning« som i artikel 1, stk. 3, litra a), i direktiv 2000/13/EF.

2. Endvidere forstås ved:

- 1) »anprisning«: ethvert budskab eller enhver fremstilling, der ikke er obligatorisk i henhold til EF-lovgivningen eller national lovgivning, herunder billeder, grafik eller symboler uanset form, som angiver, indikerer eller antyder, at en fødevarer har særlige egenskaber
- 2) »næringsstof«: protein, kulhydrat, fedt, kostfibre, natrium, vitaminer og mineraler opført i bilaget til direktiv 90/496/EØF samt stoffer, der tilhører, eller er bestanddele af en af disse kategorier
- 3) »andet stof«: et andet stof end et næringsstof, som har en ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning

⁽²⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1642/2003. (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 4).

- 4) »ernæringsanprisning«: enhver anprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at en fødevare har særlige gavnlige ernæringsmæssige egenskaber på grund af
- a) den energi (kalorieværdi), som den
 - i) giver
 - ii) giver i nedsat eller øget grad, eller
 - iii) ikke giver, og/eller
 - b) de næringsstoffer eller andre stoffer, som den
 - i) indeholder
 - ii) indeholder i nedsat eller øget omfang, eller
 - iii) ikke indeholder
- 5) »sundhedsanprisning«: enhver anprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at der er sammenhæng mellem en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele og sundhed
- 6) »anprisning af en reduceret risiko for sygdom«: enhver sundhedsanprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at indtag af en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele i betydelig grad reducerer en risikofaktor for udvikling af en sygdom hos mennesker
- 7) »autoriteten«: Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet oprettet ved forordning (EF) nr. 178/2002.

KAPITEL II

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 3

Generelle principper for alle anprisninger

Ernærings- og sundhedsanprisninger må kun anvendes i mærkning og præsentation af eller reklame for fødevarer, der markedsføres i Fællesskabet, hvis de er i overensstemmelse med denne forordning.

Med forbehold af direktiv 2000/13/EF og 84/450/EØF må ernærings- og sundhedsanprisninger ikke:

- a) være usande, tvetydige eller vildledende
- b) rejse tvivl om andre fødevarers sikkerhed og/eller ernæringsmæssige tilstrækkelighed

- c) tilskynde til eller billige overdrevent forbrug af en fødevare
- d) angive, indikere eller antyde, at en afbalanceret og varieret kost generelt ikke kan give tilstrækkelige mængder næringsstoffer. Undtagelser for næringsstoffer, som ikke kan fås i tilstrækkelige mængder gennem en afbalanceret og varieret kost, herunder betingelserne for deres anvendelse, kan vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2, under hensyn til de særlige betingelser, der gælder i medlemsstaterne
- e) henvise til forandringer af kropsfunktioner, som kan give anledning til eller udnytte en frygt hos forbrugeren, enten ved tekst eller ved billeder, grafik eller symboler.

Artikel 4

Betingelser for anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger

1. Senest den ... (*) fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2, særlige ernæringsprofiler, samt de betingelser, herunder dispensationer, som skal overholdes ved anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer og/eller fødevarekategorier.

Disse ernæringsprofiler, der er fastsat for fødevarer og/eller bestemte fødevarekategorier, samt betingelserne for anvendelse af ernærings- eller sundhedsanprisninger, for så vidt angår ernæringsprofiler, fastlægges under hensyntagen til navnlig:

- a) mængderne af visse næringsstoffer og andre stoffer i fødevaren såsom fedt, mættede fedtsyrer, transfedtsyrer, sukkerarter og salt/natrium
- b) fødevarens (eller fødevarekategoriernes) kostmæssige betydning for befolkningen generelt, eller, hvis det er relevant, for visse risikogrupper, herunder børn
- c) den samlede ernæringsmæssige sammensætning af fødevaren og forekomsten af næringsstoffer, hvis indvirkning på sundheden er videnskabeligt anerkendt.

Ernæringsprofilerne baseres på den videnskabelige viden om kost og ernæring samt deres sammenhæng med sundhed.

(*) 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Ved fastsættelsen af ernæringsprofilerne anmoder Kommissionen autoriteten om inden for 12 måneder at tilvejebringe relevante videnskabelige udtalelser, navnlig med hensyn til:

- i) om profilerne bør fastsættes for fødevarer generelt og/eller for fødevarekategorier
- ii) valg og afvejning af næringsstoffer, der skal tages i betragtning
- iii) valg af referencemængde/grundlag for profiler
- iv) fremgangsmåden for beregning af profilerne, og
- v) afprøvning af et foreslået system.

Ved fastsættelsen af ernæringsprofilerne foretager Kommissionen høringer af interesserede parter, herunder fødevarevirksomhedsledere og forbrugergrupper.

Ernæringsprofiler og betingelserne for deres anvendelse opdateres, for at tage hensyn til relevant videnskabelig udvikling, efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

2. Uanset stk. 1 tillades ernæringsanprisninger, der henviser til en reduktion af fedt, mættede fedtsyrer, transfedtsyrer, sukkerarter og salt/natrium, uden henvisning til en profil for det eller de specifikke næringsstoffer, som anprises, såfremt de er i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning.

3. For drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol. må der ikke anvendes:

- a) sundhedsanprisninger
- b) andre ernæringsanprisninger end dem, der henviser til en reduktion af alkoholindholdet eller energiindholdet.

4. Relevante nationale bestemmelser kan finde anvendelse i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, så længe der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser om ernæringsanprisninger, der henviser til reduktion af alkohol- eller energiindholdet i drikkevarer eller til alkohol- eller energifri drikkevarer, som normalt indeholder alkohol.

5. Efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og på grundlag af videnskabelig dokumentation kan det fastsættes, at ernærings- eller sundhedsanprisninger af andre fødevarer eller fødevarekategorier end dem, der er omhandlet i stk. 3, skal være omfattet af begrænsninger eller forbud.

Artikel 5

Almindelige betingelser

1. Anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger tillades kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Forekomsten, fraværet eller det reducerede indhold i en fødevarer eller fødevarekategori af det næringsstof eller andet stof, anprisningen vedrører, har en gavnlig ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, som er dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data.

b) Det næringsstof eller andet stof, anprisningen vedrører:

i) forekommer i det færdige produkt i en betydelig mængde, som defineret i EF-lovgivningen, eller, hvis sådanne bestemmelser ikke findes, i en mængde, der frembringer den anpriste ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data, eller

ii) forekommer ikke eller forekommer i en reduceret mængde, der frembringer den anpriste ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data.

c) Det næringsstof eller andet stof, anprisningen vedrører, foreligger i givet fald i en form, som kroppen kan udnytte.

d) Den mængde af produktet, som med rimelighed kan antages at blive indtaget, indeholder en betydelig mængde, som defineret i EF-bestemmelser, af det næringsstof eller andet stof, anprisningen vedrører, eller, hvis sådanne bestemmelser ikke findes, en betydelig mængde, der frembringer den anpriste ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data.

e) De særlige betingelser i kapitel III eller IV, alt efter hvad der er relevant, er overholdt.

2. Anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger tillades kun, hvis det kan forventes, at gennemsnitsforbrugeren kan forstå de gavnlige virkninger, således som de udtrykkes i anprisningen.

3. Ernærings- og sundhedsanprisninger skal vedrøre fødevarer klar til brug ifølge producentens anvisninger.

Artikel 6

Videnskabelig dokumentation for anprisninger

1. Ernærings- og sundhedsanprisninger skal være baseret på og dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data.

2. Fødevarerivirksomhedsledere, der anvender en ernærings- eller sundhedsanprisning, skal retfærdiggøre anvendelsen af anprisningen.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan kræve, at en fødevarerivirksomhedsleder eller en person, der markedsfører et produkt, fremlægger enhver relevant dokumentation og de data, der godtgør, at denne forordning er overholdt.

Artikel 7

Næringsdeklaration

Deklarationspligten og de nærmere bestemmelser herfor i henhold til direktiv 90/496/EØF i forbindelse med en ernæringsanprisning finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med en sundhedsanprisning, undtagen ved generiske reklamer. Næringsdeklarationen skal bestå af de oplysninger, der er nævnt i gruppe 2, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/496/EØF.

Desuden skal mængden af det eller de stoffer, som ernærings- eller sundhedsanprisningen vedrører, og som ikke fremgår af næringsdeklarationen, angives i samme synsfelt som næringsdeklarationen og angives i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 90/496/EØF.

For kosttilskud angives næringsdeklarationen i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2002/46/EF.

KAPITEL III

ERNÆRINGSANPRISNINGER

Artikel 8

Særlige betingelser

1. Det er kun tilladt at anvende ernæringsanprisninger, hvis de er angivet i bilaget og opfylder betingelserne i denne forordning.

2. Ændringer af bilaget vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og, hvor det er relevant, efter høring af autoriteten.

Artikel 9

Sammenlignende anprisninger

1. Med forbehold af direktiv 84/450/EØF må sammenligninger kun foretages mellem fødevarer af samme kategori, idet en række fødevarer, der tilhører den pågældende kategori tages i betragtning. Forskellen med hensyn til mængden af et næringsstof og/eller energiværdien skal anføres, og sammenligningen skal vedrøre samme mængde af fødevaren.

2. Sammenlignende ernæringsanprisninger skal sammenligne den pågældende fødevares sammensætning med en række fødevarer i samme kategori, som ikke har en sammensætning, der tillader, at de ledsages af en anprisning, herunder andre varemærkers fødevarer.

KAPITEL IV

SUNDHEDSANPRISNINGER

Artikel 10

Særlige betingelser

1. Det er forbudt at anvende sundhedsanprisninger, medmindre de opfylder de generelle krav i kapitel II og de særlige krav i dette kapitel og er godkendt i henhold til denne forordning og medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til artikel 13 og 14.

2. Det er kun tilladt at anvende sundhedsanprisninger, hvis følgende oplysninger fremgår af mærkningen, eller hvis der ikke findes en sådan mærkning af præsentationen og reklamerne:

- a) en erklæring om betydningen af en varieret og afbalanceret kost og en sund livsstil
- b) den mængde af fødevaren og det forbrugsmønster, der skal til for at opnå den anpriste gavnlige virkning
- c) hvis det er relevant, en erklæring henvendt til personer, der bør undgå at indtage fødevaren, og
- d) en relevant advarsel mod produkter, som kan udgøre en sundhedsrisiko, hvis de indtages i for store mængder.

3. Henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger, som næringsstoffet eller fødevaren har for et godt almenhelbred og velvære, må kun anvendes, hvis de ledsages af en beslægtet specifik sundhedsanprisning, der er opført på de i artikel 13 eller 14 fastsatte lister.

4. Hvis det er relevant, vedtages retningslinjer for gennemførelsen af denne artikel efter proceduren i artikel 24, stk. 2, om nødvendigt i samråd med interesserede parter, navnlig fødevarevirksomhedsledere og forbrugergrupper.

Artikel 11

Nationale medicinske selskaber og sundhedsrelaterede velgørenhedsinstitutioner

Så længe der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser vedrørende anbefalinger udstedt af nationale medicinske selskaber og sundhedsrelaterede velgørenhedsinstitutioner, kan relevante nationale bestemmelser finde anvendelse i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 12

Begrænsninger for anvendelsen af visse sundhedsanprisninger

Følgende sundhedsanprisninger er ikke tilladt:

- a) anprisninger, der antyder, at sundheden kan påvirkes negativt, hvis man ikke indtager fødevaren
- b) anprisninger, der indeholder angivelse af hastigheden eller omfanget af vægttab
- c) anprisninger, der indeholder henvisning til anbefalinger fra individuelle læger eller sundhedspersonale og andre sammenslutninger, der ikke er omhandlet i artikel 11.

Artikel 13

Andre sundhedsanprisninger end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom

- 1. Sundhedsanprisninger, der beskriver eller henviser til:
 - a) et næringsstofs eller et andet stofs betydning for vækst, udvikling og kroppens funktioner, eller

b) psykologiske og adfærdsmæssige funktioner, eller

c) en slankende virkning eller vægtkontrol eller nedsat sultfølelse eller øget mæthedss fornemmelse eller til en reduktion af kostens energiindhold, jf. dog direktiv 96/8/EF,

og som indgår i den i stk. 3 omhandlede liste, kan anvendes uden at gennemgå godkendelsesproceduren i artikel 15-18, hvis de er:

- i) baseret på almindeligt anerkendte videnskabelige data, og
- ii) forstås fuldt ud af gennemsnitsforbrugeren.

2. Senest den ... (*) forelægger medlemsstaterne Kommissionen lister over anprisninger, som omhandlet i stk. 1, ledsaget af de betingelser, der gælder for dem, og af henvisninger til relevant videnskabelig dokumentation.

3. Senest den ... (**) vedtager Kommissionen, efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og efter høring af autoriteten, en EF-liste over tilladte anprisninger, jf. stk. 1 og alle de nødvendige betingelser for anvendelsen af disse anprisninger.

4. Enhver ændring af den i stk. 3 nævnte liste, baseret på almindeligt anerkendte videnskabelige data, vedtages på Kommissionens eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og efter høring af autoriteten.

5. Enhver tilføjelse af anprisninger til den i stk. 3 nævnte liste, baseret på nyligt udviklede videnskabelige data, og/eller for hvilke der anmodes om beskyttelse af data, som er omfattet af ejendomsrettigheder, vedtages efter proceduren i artikel 15-18.

Artikel 14

Anprisninger af en reduceret risiko for sygdom

1. Uanset artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/13/EF kan der anvendes anprisninger af en reduceret risiko for sygdom, forudsat at de er godkendt efter proceduren i artikel 15-18 i denne forordning med henblik på opførelse på en EF-liste over sådanne tilladte anprisninger, sammen med alle nødvendige betingelser for anvendelsen af sådanne anprisninger.

(*) Sidste dag i den måned, hvor denne forordning træder i kraft + 1 år.

(**) Sidste dag i den måned, hvor denne forordning træder i kraft, + 3 år.

2. Ud over de generelle krav i denne forordning og de særlige krav i stk. 1 gælder det for anprisninger af en reduceret risiko for sygdom, at mærkningen, eller hvis der ikke findes nogen mærkning, præsentationen eller reklamerne også skal indeholde en angivelse af, at den sygdom, som anprisningen vedrører, kan skyldes mange risikofaktorer, og at en ændring af en af disse risikofaktorer ikke nødvendigvis har en gavnlig virkning.

Artikel 15

Ansøgning om godkendelse

1. Når der henvises til denne artikel, indgives der en ansøgning om godkendelse i overensstemmelse med nedenstående stykker.

2. Ansøgningen stiles til den nationale kompetente myndighed i en medlemsstat.

a) Den nationale kompetente myndighed:

i) bekræfter, at den har modtaget ansøgningen, ved senest 14 dage efter modtagelsen at sende en skriftlig bekræftelse. I bekræftelsen anføres datoen for ansøgningens modtagelse

ii) underretter straks autoriteten, og

iii) stiller ansøgningen og eventuelle supplerende oplysninger, som ansøgeren har afgivet, til rådighed for autoriteten.

b) Autoriteten:

i) underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ansøgningen og stiller ansøgningen og eventuelle supplerende oplysninger, som ansøgeren har afgivet, til rådighed for dem

ii) stiller en sammenfatning af den i stk. 3, litra g), omhandlede ansøgning til rådighed for offentligheden.

3. Ansøgningen skal indeholde følgende oplysninger:

a) ansøgerens navn og adresse

b) betegnelsen for det næringsstof eller andet stof eller den fødevare eller fødevarekategori, som sundhedsanprisningen skal vedrøre, og dens særlige egenskaber

c) en kopi af de undersøgelser, herunder foreliggende uafhængige, fagligt evaluerede undersøgelser, der er foretaget vedrørende sundhedsanprisningen, og af andet foreliggende materiale, der kan dokumentere, at sundhedsanprisningen opfylder kravene i denne forordning

d) i givet fald angivelse af de oplysninger, der skal anses for ejendomsretligt beskyttede, ledsaget af en verificerbar begrundelse

e) en kopi af andre videnskabelige undersøgelser, der er relevante for den pågældende sundhedsanprisning

f) et forslag til affattelse af den sundhedsanprisning, ansøgningen vedrører, herunder eventuelle særlige anvendelsesbetingelser

g) en sammenfatning af ansøgningen.

4. Efter høring af autoriteten vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel, herunder regler for, hvordan en ansøgning udfærdiges og indgives.

5. Senest den ... (*) offentliggør autoriteten en detaljeret vejledning, der skal være til hjælp for ansøgere i forbindelse med udfærdigelsen og indsendelsen af ansøgningen.

Artikel 16

Autoritetens udtalelser

1. Autoriteten tilstræber at afgive udtalelse inden seks måneder efter modtagelsen af en gyldig ansøgning. Denne frist forlænges, hvis autoriteten anmoder om supplerende oplysninger fra ansøgeren, jf. stk. 2.

2. Autoriteten eller en national kompetent myndighed, der handler gennem autoriteten, kan om nødvendigt anmode ansøgeren om at afgive supplerende oplysninger til ansøgningen inden for en nærmere angivet tidsfrist.

3. Autoriteten skal i forbindelse med udarbejdelsen af sin udtalelse:

a) kontrollere, at den foreslåede affattelse af sundhedsanprisningen er underbygget af videnskabelige data

b) vurdere, om affattelsen af sundhedsanprisningen opfylder kravene i denne forordning

c) udtale sig om, hvorvidt den foreslåede affattelse af sundhedsanprisningen er forståelig og meningsfuld for gennemsnitsforbrugeren.

(*) Første dag i den sjette måned efter denne forordnings ikrafttrædelse.

4. Såfremt der afgives en positiv udtalelse, hvorefter sundhedsanprisningen kan godkendes, skal udtalelsen indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens navn og adresse
- b) betegnelsen for det næringsstof eller andet stof eller den fødevare eller den fødevarekategori, som anprisningen skal vedrøre, og dens særlige egenskaber
- c) den anbefalede affattelse af den foreslåede sundhedsanprisning, herunder om fornødent de særlige anvendelsesbetingelser
- d) hvis det er relevant, betingelser eller begrænsninger for anvendelse af fødevarer og/eller en supplerende erklæring eller advarsel, der skal ledsage sundhedsanprisningen på mærkning og i reklamer.

5. Autoriteten sender sin udtalelse til Kommissionen, medlemsstaterne og ansøgeren sammen med en rapport, der beskriver dens vurdering af sundhedsanprisningen, og med en begrundelse for udtalelsen samt de oplysninger, som udtalelsen er baseret på.

6. Autoriteten offentliggør sin udtalelse, jf. artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002.

Ansøgeren eller medlemmer af offentligheden kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen senest 30 dage efter en sådan offentliggørelse.

Artikel 17

EF-godkendelse

1. Senest tre måneder efter modtagelsen af autoritetens udtalelse forelægger Kommissionen den komité, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, et udkast til beslutning vedrørende listerne over tilladte sundhedsanprisninger, idet der tages hensyn til autoritetens udtalelse, relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen og andre berettigede faktorer af relevans for den pågældende sag. Såfremt udkastet til beslutning ikke er i overensstemmelse med autoritetens udtalelse, udarbejder Kommissionen en redegørelse, hvori afvigelsen begrundes.

2. Ethvert udkast til beslutning om ændring af listerne over tilladte sundhedsanprisninger skal indeholde de i artikel 16, stk. 4, anførte oplysninger.

3. Den endelige beslutning vedrørende ansøgningen vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

4. Kommissionen giver straks ansøgeren meddelelse om den trufne beslutning og offentliggør nærmere enkeltheder om beslutningen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Sundhedsanprisninger, der er opført på de i artikel 13 og 14 omhandlede lister, kan på de betingelser, der finder anvendelse herpå, anvendes af enhver fødevarevirksomhedsleder, medmindre anvendelsen er begrænset i henhold til bestemmelserne i artikel 20.

6. Udstedelse af en godkendelse indskrænker ikke en fødevarevirksomhedsleders almindelige civile og strafferetlige ansvar for den pågældende fødevare.

Artikel 18

Ændring, suspension og tilbagekaldelse af godkendelser

1. Ansøgeren/brugeren af en anprisning, som er opført på en af de i artikel 13 og 14 omhandlede lister, kan ansøge om ændring af den relevante liste. Proceduren i artikel 15-17 finder tilsvarende anvendelse.

2. På eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat eller Kommissionen afgiver autoriteten en udtalelse om, hvorvidt en anprisning, som er opført på de i artikel 13 og 14 omhandlede lister, fortsat opfylder betingelserne i denne forordning.

Autoriteten sender straks udtalelsen til Kommissionen, medlemsstaterne og, hvor det er relevant, den oprindelige ansøger af den pågældende anprisning. Autoriteten offentliggør sin udtalelse, jf. artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002.

Ansøgeren/brugeren eller ethvert medlem af offentligheden kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen senest 30 dage efter en sådan offentliggørelse.

Kommissionen behandler autoritetens udtalelse og eventuelle modtagne bemærkninger hurtigst muligt. Godkendelsen ændres, suspenderes eller tilbagekaldes, hvis det er relevant, efter proceduren i artikel 17.

KAPITEL V

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Fællesskabsregister

1. Kommissionen opretter og fører et fællesskabsregister over ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, i det følgende benævnt »registret«.
2. Registret skal omfatte følgende:
 - a) ernæringsanprisningerne og de betingelser, der gælder for dem, jf. bilaget
 - b) de begrænsninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5
 - c) de godkendte sundhedsanprisninger og de betingelser, der gælder for dem, jf. artikel 13, stk. 3, artikel 14, stk. 1, artikel 18, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 2, og artikel 27, stk. 6, samt de i artikel 22, stk. 3, omhandlede nationale foranstaltninger
 - d) en liste over afviste sundhedsanprisninger med begrundelse for deres afvisning.

Sundhedsanprisninger, der er godkendt på grundlag af data, som er ejendomsretligt beskyttede, opføres i et særskilt bilag til registret med angivelse af følgende oplysninger:

- 1) dato for Kommissionens godkendelse af sundhedsanprisningen og navnet på den oprindelige ansøger, godkendelsen blev udstedt til
 - 2) bekræftelse af, at Kommissionen har godkendt sundhedsanprisningen på grundlag af data, som er ejendomsretligt beskyttede
 - 3) bekræftelse af, at anvendelsen af sundhedsanprisningen er omfattet af restriktioner, medmindre en efterfølgende ansøger får godkendt anprisningen uden henvisning til de data fra den oprindelige ansøger, som er ejendomsretligt beskyttede.
3. Registret skal være offentligt tilgængeligt.

Artikel 20

Databeskyttelse

1. De videnskabelige data og andre oplysninger, der i henhold til artikel 15, stk. 2, skal være indeholdt i ansøgningen, må i syv år efter godkendelsesdatoen ikke anvendes til fordel for en efterfølgende ansøger, medmindre den efterfølgende

ansøger har indgået en aftale med den foregående ansøger om at måtte anvende disse data og oplysninger, hvis

- a) den foregående ansøger, på det tidspunkt hvor den foregående ansøgning blev indgivet, angav, at de videnskabelige data og andre oplysninger var omfattet af ejendomsretlig beskyttelse, og
- b) den foregående ansøger, på det tidspunkt hvor den foregående ansøgning blev indgivet, havde eneret på at kunne henvise til de data, som var omfattet af ejendomsretlig beskyttelse, og
- c) sundhedsanprisningen ikke ville være blevet godkendt, såfremt den foregående ansøger ikke havde indsendt de data, som var omfattet af ejendomsretlig beskyttelse.

2. Indtil udgangen af syvårsperioden, jf. stk. 1, har ingen efterfølgende ansøger ret til at henvise til data, som af en foregående ansøger er blevet angivet som værende ejendomsretligt beskyttede, medmindre og indtil Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt en anprisning kunne opføres eller kunne være blevet opført på den i artikel 14 omhandlede liste eller i givet fald den i artikel 13 omhandlede liste, uden fremlæggelse af de data, der af en foregående ansøger er blevet angivet som værende ejendomsretligt beskyttede.

Artikel 21

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne må hverken begrænse eller forbyde handel med eller reklamer for fødevarer, der er i overensstemmelse med denne forordning, ved at anvende ikke-harmoniserede nationale bestemmelser om anprisninger af bestemte fødevarer eller af fødevarer generelt, jf. dog traktaten, særlig artikel 28 og 30.

Artikel 22

Anmeldelsesprocedure

1. Finder en medlemsstat det nødvendigt at vedtage ny lovgivning, anmelder den de påtænkte foranstaltninger til Kommissionen og de øvrige medlemsstater og angiver, hvilke motiver der ligger til grund herfor.

2. Kommissionen hører Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed, nedsat ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002 (i det følgende benævnt »komitéen«), hvis den skønner, at dette vil være formålstjenligt, eller hvis en medlemsstat anmoder herom, og udtaler sig om de påtænkte foranstaltninger.

3. Den pågældende medlemsstat kan træffe de påtænkte foranstaltninger seks måneder efter den i stk. 1 omhandlede anmeldelse, forudsat at Kommissionens udtalelse ikke er negativ.

Er Kommissionens udtalelse negativ, afgør den efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og inden udløbet af den i første afsnit nævnte periode, om de påtænkte foranstaltninger kan gennemføres. Kommissionen kan kræve, at der foretages bestemte ændringer af den påtænkte foranstaltning.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis en medlemsstat har vægtige grunde til at mene, at en anprisning ikke er i overensstemmelse med denne forordning, eller at den videnskabelige dokumentation, jf. artikel 6, er utilstrækkelig, kan den midlertidigt suspendere anvendelsen af anprisningen på sit område.

Den underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrunder suspensionen.

2. Der træffes afgørelse efter proceduren i artikel 24, stk. 2, hvis det er relevant, efter at der er indhentet udtalelse fra autoriteten.

Kommissionen kan på eget initiativ indlede denne procedure.

3. Den medlemsstat, der er omhandlet i stk. 1, kan opretholde suspensionen, indtil den har modtaget meddelelse om den i stk. 2 omhandlede afgørelse.

Artikel 24

Komitéprocedure

1. Kommissionen bistås af komitéen.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 25

Overvågning

For at lette en effektiv overvågning af fødevarer med ernærings- eller sundhedsanprisninger kan medlemsstaterne kræve, at producenten eller den, der er ansvarlig for markedsføringen af sådanne fødevarer på deres område, underretter den kompetente myndighed om denne markedsføring ved at fremsende en model af den mærkning, der anvendes til produktet.

Artikel 26

Evaluering

Kommissionen forelægger senest den ... (*) Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, navnlig om udviklingen af markedet for fødevarer ledsaget af ernærings- eller sundhedsanprisninger og om forbrugernes forståelse af anprisninger, om nødvendigt ledsaget af et forslag til ændringer.

Artikel 27

Overgangsforanstaltninger

1. Fødevarer, som er markedsført eller mærket inden denne forordnings anvendelsesdato, og som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan markedsføres indtil sidste holdbarhedsdato, dog senest indtil den ... (**). For så vidt angår artikel 4, stk. 1, må fødevarer højst markedsføres indtil 12 måneder efter vedtagelsen af de relevante ernæringsprofiler og deres anvendelsesbetingelser.

2. Produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser, der fandtes inden den 1. januar 2005, og som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat markedsføres indtil den ... (***), hvorefter bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse.

3. Ernæringsanprisninger, der er blevet anvendt i en medlemsstat før den 1. januar 2005 i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der er gældende for dem, og som ikke er omfattet af bilaget, må på fødevarevirksomhedslederens ansvar benyttes indtil den ... (****), uden at dette dog berører vedtagelsen af beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 23.

(*) Sidste dag i den femte måned efter denne forordnings ikrafttrædelse + 6 år.

(**) Sidste dag i den attende måned efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

(***) Datoen for denne forordnings ikrafttrædelse +10 år.

(****) To år efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

4. For ernæringsanprisninger i form af piktogrammer, grafik eller symboler, som overholder de generelle principper i denne forordning, og som ikke er optaget i bilaget og anvendes i overensstemmelse med specifikke betingelser og kriterier, der er udmøntet i nationale bestemmelser eller regler, gælder følgende:

- a) Medlemsstaterne giver senest den ... (*) Kommissionen meddelelse om sådanne ernæringsanprisninger samt de gældende nationale bestemmelser eller regler, ledsaget af de videnskabelige data, der støtter disse bestemmelser eller regler.
- b) Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 24, stk. 2, en beslutning om anvendelsen af sådanne ernæringsanprisninger.

Ernæringsanprisninger, der ikke er godkendt efter denne procedure, kan fortsat anvendes indtil 12 måneder efter vedtagelsen af nævnte beslutning.

5. Der kan anvendes sundhedsanprisninger som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato og indtil vedtagelsen af listen omhandlet i artikel 13, stk. 3, under fødevarevirksomhedslederens ansvar, såfremt de er i overensstemmelse med denne forordning og med eksisterende nationale bestemmelser herom, uden at dette dog berører vedtagelsen af beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 23.

6. For andre sundhedsanprisninger end de i artikel 13, stk. 1, litra a), og artikel 14 nævnte, der i overensstemmelse med nationale bestemmelser har været anvendt før denne forordnings ikrafttrædelsesdato, gælder følgende:

- a) Sundhedsanprisninger, som er blevet vurderet og godkendt i en medlemsstat, godkendes således:

- i) Medlemsstaterne meddeler senest den ... (*) Kommissionen sådanne anprisninger ledsaget af en rapport med vurdering af de videnskabelige data, der støtter anprisningen.

- ii) Efter at have hørt autoriteten vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2, en beslutning om de sundhedsanprisninger, der er godkendt på denne måde.

Sundhedsanprisninger, som ikke er godkendt efter denne procedure, kan fortsat anvendes indtil seks måneder efter vedtagelsen af nævnte beslutning.

- b) Sundhedsanprisninger, som ikke er blevet vurderet og godkendt i en medlemsstat, kan fortsat anvendes, såfremt der indgives ansøgning herom i henhold til denne forordning inden ... (**). Sundhedsanprisninger, som ikke er godkendt efter denne procedure, kan fortsat anvendes indtil seks måneder efter, at der er truffet beslutning i henhold til artikel 17, stk. 3.

Artikel 28

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... (**).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Sidste dag i den måned, hvor denne forordning træder i kraft + 1 år.

(**) 12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

(***) Første dag i den sjette måned efter denne forordnings ikrafttrædelse.

BILAG

ERNÆRINGSANPRISNINGER OG BETINGELSERNE FOR DERES ANVENDELSE

LAVT ENERGIINDHOLD

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et lavt energiindhold, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 40 kcal (170 kJ) pr. 100 g for faste produkter eller højst 20 kcal (80 kJ) pr. 100 ml for væsker. For sødestoffer til bordbrug gælder grænsen på 4 kcal (17 kJ) pr. portion med sødende egenskaber svarende til 6 g saccharose (ca. 1 teskefuld sukker).

ENERGIREducerET

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er energireduceret, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis energiværdien er reduceret med mindst 30 %, og med en angivelse af det eller de karakteristika, der gør, at fødevarens samlede energiværdi er reduceret.

ENERGIFRI

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er energifri, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 4 kcal (17 kJ) pr. 100 ml. For sødestoffer til bordbrug gælder grænsen på 0,4 kcal (1,7 kJ) pr. portion med sødende egenskaber svarende til 6 g saccharose (ca. 1 teskefuld sukker).

LAVT FEDTINDHOLD

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et lavt fedtindhold, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 3 g fedt pr. 100 g for faste produkter eller 1,5 g pr. 100 ml for væsker (1,8 g fedt pr. 100 ml for letmælk).

FEDTFRI

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er fedtfri, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 0,5 g fedt pr. 100 g eller pr. 100 ml. Anprisninger med udtryk som »X % fedtfri« er dog forbudt.

LAVT INDHOLD AF MÆTTET FEDT

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et lavt indhold af mættet fedt, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis mængden af mættede fedtsyrer og transfedtsyrer i produktet tilsammen ikke overstiger 1,5 g pr. 100 g for faste produkter eller 0,75 g pr. 100 ml for væsker, og i begge tilfælde må mængden af mættede fedtsyrer og transfedtsyrer tilsammen udgøre højst 10 % af energiindholdet.

UDEN MÆTTET FEDT

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare ikke indeholder mættet fedt, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis mængden af mættet fedt og transfedtsyrer tilsammen ikke overstiger 0,1 g mættet fedt pr. 100 g eller pr. 100 ml.

LAVT SUKKERINDHOLD

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et lavt sukkerindhold, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 5 g sukker pr. 100 g for faste stoffer eller 2,5 g sukker pr. 100 ml for væsker.

SUKKERFRI

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er sukkerfri, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 0,5 g sukker pr. 100 g eller pr. 100 ml.

UDEN TILSAT SUKKER

En anprisning, ifølge hvilken der ikke er tilsat sukker til en fødevare, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet ikke indeholder tilsatte mono- eller disaccharider eller andre fødevarer, der anvendes på grund af deres sødende egenskaber. Hvis fødevaren har et naturligt indhold af sukker, skal følgende angives på mærkningen: »MED ET NATURLIGT INDHOLD AF SUKKER«.

LAVT NATRIUMINDHOLD/LAVT SALTINDHOLD

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et lavt natriumindhold/lavt saltindhold, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 0,12 g natrium, eller tilsvarende værdi for salt, pr. 100 g eller pr. 100 ml. For vand bør denne værdi ikke overstige 2 mg natrium pr. 100 ml, medmindre der er tale om naturligt mineralvand, der er omfattet af direktiv 80/777/EØF.

MEGET LAVT NATRIUMINDHOLD/MEGET LAVT SALTINDHOLD

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et meget lavt natriumindhold/meget lavt saltindhold, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 0,04 g natrium, eller tilsvarende værdi for salt, pr. 100 g eller pr. 100 ml. Denne anprisning må ikke anvendes i forbindelse med naturligt mineralvand og andre typer vand.

NATRIUMFRI ELLER SALTFRI

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er natriumfri/saltfri, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder højst 0,005 g natrium, eller tilsvarende værdi for salt, pr. 100 g.

FIBERKILDE

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er en fiberkilde, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder mindst 3 g fibre pr. 100 g eller mindst 1,5 g fibre pr. 100 kcal.

HØJT FIBERINDHOLD

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et højt fiberindhold, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder mindst 6 g fibre pr. 100 g eller mindst 3 g fibre pr. 100 kcal.

PROTEINKILDE

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er en proteinkilde, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis mindst 12 % af fødevarens energiindhold hidrører fra proteiner.

HØJT PROTEININDHOLD

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et højt proteinindhold, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis mindst 20 % af fødevarens energiindhold hidrører fra proteiner.

[NAVN PÅ VITAMIN]- OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL]KILDE

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er en vitamin- og/eller mineralkilde, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet mindst indeholder en betydelig mængde, som defineret i bilaget til direktiv 90/496/EØF, eller den mængde, der er fastsat i henhold til undtagelser efter artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L ...

HØJT INDHOLD AF [NAVN PÅ VITAMIN]- OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL]

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare har et højt indhold af vitaminer og/eller mineraler, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet indeholder mindst det dobbelte af mængden af »[NAVN PÅ VITAMIN]- og /eller [NAVN PÅ MINERAL]kilde«.

INDEHOLDER [NAVN PÅ NÆRINGSSTOF ELLER ANDET STOF]

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare indeholder et næringsstof eller andet stof, for hvilket der ikke er fastsat særlige betingelser i henhold til denne forordning, eller anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet overholder alle relevante bestemmelser i denne forordning, særlig artikel 5. For vitaminer og mineraler anvendes betingelserne for anprisningen »kilde«.

FORØGET INDHOLD AF [NAVN PÅ NÆRINGSSTOFFET]

En anprisning, ifølge hvilken indholdet af et eller flere næringsstoffer, bortset fra vitaminer og mineraler, er forøget, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktet opfylder betingelserne for anprisningen »kilde«, og produktets indhold af det pågældende stof er mindst 30 % højere sammenlignet med et lignende produkt.

REDUCERET INDHOLD AF [NAVN PÅ NÆRINGSSTOFFET]

En anprisning, ifølge hvilken indholdet af et eller flere næringsstoffer er reduceret, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, må kun anvendes, hvis produktets indhold af det pågældende stof er mindst 30 % lavere sammenlignet med et lignende produkt, undtagen for mikronæringsstoffer, for hvilke der accepteres en forskel på 10 % i forhold til referenceværdierne i Rådets direktiv 90/496/EØF, og for natrium eller den tilsvarende værdi for salt, hvor en forskel på 25 % accepteres.

LIGHT/LET

En anprisning, ifølge hvilken en fødevare er »light« eller »let«, og anprisninger, der må antages at have samme mening for forbrugeren, er omfattet af samme betingelser som dem, der gælder for udtrykket »reduceret«; anprisningen skal desuden ledsages af en angivelse af, hvilke egenskaber der gør fødevaren »light« eller »let«.

NATURLIGT/NATURLIG

Hvis en fødevare naturligt opfylder en eller flere af de betingelser, der er fastlagt i dette bilag for anvendelse af en ernæringsanprisning, kan udtrykket »naturligt/naturlig« anvendes foran anprisningen.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen sendte den 17. juli 2003 Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ⁽¹⁾. Forslaget bygger på traktatens artikel 95.
2. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse den 26. maj 2005 ⁽²⁾.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav sin udtalelse den 29. februar 2004 ⁽³⁾.
3. Den 8. december 2005 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Den foreslåede forordning omhandler ernærings- og sundhedsanprisninger i forbindelse med mærkning af samt præsenteringsmåder og reklame for fødevarer og har til formål at fastsætte betingelser for sådanne anprisninger.

Hovedformålet med dette forslag er:

- at forbedre den fri bevægelighed for varer i det indre marked, sikre fair konkurrencevilkår på fødevarerområdet og forbedre retssikkerheden for de økonomiske operatører
- at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved at sikre, at forbrugerne modtager de fornødne oplysninger, og at anprisningerne vurderes korrekt
- at fremme og beskytte produktudviklingen på fødevarerområdet.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

Rådets fælles holdning følger målsætningerne i Kommissionens forslag, idet der samtidig foretages en række ændringer som f.eks.:

1. Ernæringsprofiler (betragtning 9, 10 og 11 samt artikel 4, stk. 1)

Rådet har bevaret ernæringsprofilerne som et væsentligt element for at sikre en effektiv anvendelse af forordningen i forbindelse med ernærings- og sundhedsanprisninger. I det oprindelige forslag blev der især fokuseret mere målrettet på formålet med og anvendelsesområdet for ernæringsprofiler og den procedure, der skulle følges ved deres udarbejdelse. Der er blevet indført passende beskyttelsesforanstaltninger for at imødekomme betænkeligheder med hensyn til den videnskabelige objektivitet, bevarelsen af variationer i kostvaner og nationale traditioner og inddragelse af de interesserede parter i processen.

2. Sundhedsanprisninger (artikel 10, 11, 12 og 13)

Kommissionens oprindelige forslag gik ud på at forbyde flere kategorier af sundhedsanprisninger. Rådet har bevaret forbuddet mod nogle af disse anprisninger (artikel 12) og for andre bestemt, at de kan anvendes på visse betingelser (nævnt i artikel 10, stk. 3, og i artikel 13, stk. 1, litra b) og c).

⁽¹⁾ Dok. KOM(2003) 424 endelig udg.— COD 2003/165.

⁽²⁾ Dok. 9200/05.

⁽³⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 44.

Ifølge artikel 13 i den fælles holdning skal Kommissionen i løbet af tre år efter forordningens vedtagelse, på grundlag af forslag fra medlemsstaterne, opstille en liste over visse sundhedsanprisninger (der ikke henviser til en reduceret risiko for sygdom). Denne artikels anvendelsesområde er blevet udvidet og omfatter nu anprisninger, der henviser til psykologiske og adfærdsmæssige funktioner (stk. 1, litra b)) og slankende virkning og vægtkontrol (stk. 1, litra c)). Endvidere bliver det muligt at anvende en godkendelsesprocedure for tilføjelse af sundhedsanprisninger til listen, der er baseret på nyligt udviklede videnskabelige data, og/eller som indeholder en anmodning om beskyttelse af data, der er omfattet af ejendomsrettigheder.

For så vidt angår anbefalinger udstedt af nationale medicinske selskaber og sundhedsrelaterede velgørenhedsinstitutioner er der blevet udarbejdet en ny artikel 11, hvorefter national lovgivning fortsat må anvendes i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, så længe der ikke er vedtaget specifikke fællesskabsbestemmelser.

3. Anvendelsesområdet for ernæringsanprisninger (betragtning 5, artikel 2, stk. 4, og artikel 27, stk. 4)

Mens det oprindelige forslag ikke omhandlede anvendelse af symboler/mærkning som ernæringsanprisninger, har Rådet drøftet dette spørgsmål indgående som følge af det voksende ønske om at anvende både positiv og negativ mærkning vedrørende en fødevars ernæringsmæssige status (der f.eks. skal anbringes på hylderne i supermarkeder). Derfor præciserer den fælles holdning, at den foreslåede forordning kun finder anvendelse på gavnlige anprisninger, mens anprisninger, der henviser til en ikke-gavnlig virkning af en fødevarer, ikke er omfattet. Det bemærkes i denne forbindelse, at medlemsstater, der agter at indføre nationale ordninger for ikke-gavnlige anprisninger, skal underrette Kommissionen og de andre medlemsstater om sådanne ordninger i overensstemmelse med direktiv 98/34/EF (betragtning 5).

For at tage hensyn til visse ernæringsanprisninger i form af piktogrammer, grafik eller symboler, der anvendes i flere medlemsstater, indføres der endvidere i artikel 27, stk. 4, en overgangsordning, hvorefter nationale regler og kriterier for anvendelse af logoer og symboler skal godkendes, hvis de overholder de generelle principper i forordningen.

Kommissionen har accepteret den fælles holdning, som Rådet er nået til enighed om.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Ved afstemningen på plenarmødet den 26. maj 2005 vedtog Europa-Parlamentet 75 ændringer til forslaget (ændring 22 og 23 er sproglige og vedrører ikke den danske udgave).

Rådet:

a) *indsatte 35 ændringer* i den fælles holdning, enten i deres helhed, delvis eller i princippet:

Betragtninger

Ændring 1 (betragtning 1 (ny)) og *ændring 10* (betragtning 19): delvis medtaget i betragtning 10, sidste punktum, med fokus på ernæringsprofiler og betingelser for deres anvendelse. Betragtningen nævner specifikt variationer i kostvaner og traditioner og det forhold, at enkeltprodukter kan spille en vigtig rolle i kosten som helhed.

Ændring 2 (betragtning 3a (ny)): accepteres delvis i betragtning 4, hvori det præciseres, at forordningen ikke bør finde anvendelse på anprisninger, som fremsættes i ikke-kommercielle meddelelser såsom kostvejledninger eller råd fra offentlige sundhedsmyndigheder og -organer eller ikke-kommercielle meddelelser og informationer i pressen og videnskabelige publikationer.

Ændring 4 (betragtning 7): Substansen accepteres og indgår delvis i betragtning 11. Det fastsættes specifikt, at der vil blive taget hensyn til rådgivningen fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet, når der fastlægges ernæringsprofiler og relaterede anvendelsesforanstaltninger.

Ændring 6 (betragtning 13) og *ændring 7* (betragtning 15): er blevet en smule omformuleret og indsat i henholdsvis betragtning 20 og 23.

Ændring 8 (betragtning 16): Den fælles holdning integrerer dele af denne ændring i substansen i betragtning 24 og i artikel 13. Rent konkret er Rådets synspunkt, at mens angivelse af hastighed eller størrelse af vægttab bør forbydes som i det oprindelige forslag, kan anprisninger, der henviser til en slankende virkning, vægtkontrol eller reduktion af kostens energiindhold, anvendes, hvis de er baseret på almindeligt anerkendte videnskabelige data og forstås fuldt ud af gennemsnitsforbrugeren.

Ændring 9 (betragtning 17): accepteres delvis og er indarbejdet i betragtning 25.

Ændring 12 (betragtning 22): indsættes i en lidt ændret formulering i betragtning 30.

Ændring 14 (betragtning 26): accepteres for første dels vedkommende, indsættes i betragtning 33.

Artikler

Ændring 16 (artikel 1, stk. 2): delvis medtaget i artikel 1, stk. 2, mens den foreslåede undtagelse fra forordningens anvendelsesområde for produkter, der sælges i løs vægt, samt for frugt og grønt ikke kan støttes af Rådet.

Ændring 17 (artikel 1, stk. 3a) (ny): delvis medtaget i artikel 1, stk. 4.

Ændring 20 og 21 (artikel 2, stk. 1): medtaget i sin helhed i artikel 2.

Ændring 26 og 27 (artikel 3, stk. 2, litra a) og c)): medtaget i sin helhed i artikel 3.

Ændring 28 (artikel 3, stk. 2), litra da) (ny): Første del gengives i artikel 3, stk. 2, litra c), mens anden del i substansen dækkes af det følgende litra d).

Ændring 30 (artikel 5, stk. 1, litra a): Første del er nu indarbejdet i artikel 5, stk. 1, litra a).

Ændring 31, 32 og 33 (artikel 5, stk. 1, litra b), c) og d)): medtaget i sin helhed som foreslået.

Ændring 36 (artikel 7): Første del af denne ændring er blevet indsat i betragtning 10. Henvisningen til kosttilskud og direktiv 2002/46/EF (som bl.a. kræver, at mængden af de anførte næringsstoffer eller andre stoffer skal angives i forhold til den i mærkningen anbefalede daglige dosis) findes i artikel 7, stk. 3.

Ændring 41 og 91 (artikel 11, overskriften): er indarbejdet i sin helhed som foreslået.

Ændring 42 (artikel 11, stk. 1): Denne ændring er delvis og i princippet blevet medtaget i den fælles holdning. Rent konkret er nogle af de sundhedsanprisninger, som oprindeligt skulle indskrænkes i henhold til artikel 11 (især i stk. 1, litra a), litra b), en del af litra c) og en del af litra d) i det oprindelige forslag) blevet flyttet fra denne artikel og omtales nu enten i artikel 10, stk. 3, hvorefter de kan anvendes på særlige betingelser, i artikel 11 (ifølge hvilken de nationale regler kan anvendes, så længe der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser) eller i artikel 13, stk. 1, litra b) og c), hvorefter de kan medtages på listen over sundhedsanprisninger, hvis de er baseret på almindeligt anerkendte videnskabelige data og til fulde forstås af gennemsnitsforbrugeren.

Ændring 43 og 93 (artikel 11, stk. 2): Disse ændringer er accepteret i substansen og findes i artikel 10, stk. 4.

Ændring 44 (artikel 12, stk. 1): for så vidt angår udeladelsen af »normale« delvis medtaget i artikel 13, stk. 1, og med hensyn til nødvendigheden af en velfunderet dokumentation for anprisningerne, i artikel 13, stk. 2, hvor det nu bestemmes, at der skal henvises til relevant videnskabelig dokumentation.

Ændring 45 (artikel 12, stk. 2, første afsnit): delvis og i princippet medtaget i artikel 13, stk. 5, hvorefter nye sundhedsanprisninger kan tilføjes på den godkendte liste efter anmodning om godkendelse af de interesserede parter.

Ændring 50 (artikel 14, stk. 2, litra b)): indarbejdet i sin helhed i artikel 15, stk. 3, litra b).

Ændring 51 (artikel 14, stk. 2, litra e)): delvis accepteret, især med hensyn til udeladelsen af kravet om oversættelse til alle fællesskabssprog. Med hensyn til eksempelforanstaltningerne for SMV skal det bemærkes, at gennemførelsesforanstaltningerne til artikel 15, herunder bestemmelserne om udfærdigelse og indgivelse af ansøgninger, findes i artikel 15, stk. 4. Endvidere skal autoriteten i henhold til artikel 15, stk. 5, offentliggøre en detaljeret vejledning til hjælp for ansøgerne inden forordningens ikrafttræden.

Ændring 57 (artikel 15, stk. 1): delvis medtaget for så vidt angår fristen for, hvornår autoriteten skal afgive udtalelse, idet fristen er forlænget til seks måneder.

Ændring 61 (artikel 15, stk. 4, litra c)): Accepteret i princippet — henvisningen til alle fællesskabssprogene er udgået som foreslået i ændringen.

Ændring 62 (artikel 15, stk. 4a (ny)): delvis og principielt accepteret. Artikel 16, stk. 6, i den fælles holdning nævner specifikt, at ansøgerne kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen senest 30 dage efter offentliggørelsen. Ifølge artikel 17, stk. 1, skal Kommissionen i sit udkast til beslutning tage hensyn til autoritetens udtalelse og andre berettigede faktorer af relevans for den pågældende sag.

Ændring 72 (artikel 26): Forslaget vedrørende overgangsforanstaltningerne for produkter, der allerede er markedsført, og for sundhedsanprisninger, der allerede anvendes, er i vidt omfang medtaget i substansen. Den nye artikel 27 omhandler udelukkende overgangsforanstaltningerne, herunder også for fødevarer, der allerede er markedsført, produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser, der fandtes inden den 1. januar 2005, og aktuelle ernærings- og sundhedsanprisninger.

b) *medtog ikke 38 ændringer i den fælles holdning.*

For så vidt angår *ændring 3, 5, 11, 85, 24, 25, 29, 34, 35, 39,40, 46, 47, 48, 49, 53, 55, 56, 58, 60, 63, 64, 65, 66, 68, 69, 96 og 70* har Rådet fulgt Kommissionens holdning.

For så vidt angår *ændring 85* (artikel 1, stk. 1a (ny)), der undtager varemærker fra forordningens anvendelsesområde, gøres der opmærksom på, at der er fastsat en tiårig overgangsperiode i artikel 27, stk. 2, for eksisterende produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser, og som ikke er i overensstemmelse med forordningen.

Med hensyn til *ændring 13, 15, 18, 37, 38, 52, 54, 59, 67 og 71*, som delvis eller i princippet er blevet accepteret af Kommissionen, men ikke medtaget i den fælles holdning, kan følgende bemærkes:

Ændring 13

Rådet bemærker, at teksten til den fælles holdning allerede fastsætter regler for høring af de interesserede parter som led i gennemførelsesprocessen for forordningsforslaget (jf. artikel 4, stk. 1, nr. v), eller i artikel 10, stk. 4, og at der tages behørigt hensyn til den europæiske fødevarerindustri behov. Fremme af produktudvikling og nyligt udviklede videnskabelige data fremhæves bl.a. i betragtning 10 og 31 samt i artikel 13, stk. 5 (vedrørende andre sundhedsanprisninger end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom, hvor databeskyttelse er påkrævet). I artikel 27 (ny) opstilles detaljerede overgangsforanstaltninger for eksisterende produkter og allerede anvendte ernærings- og sundhedsanprisninger.

Ændring 15

Den foreslåede betragtning findes irrelevant, da den ikke modsvarer af en bestemmelse i forordningsforslagets dispositive del. For Rådet hersker der ikke nogen tvivl om, at oplysningskampagner om ernærings spørgsmål og vigtigheden af at tillægge sig sunde kostvaner kan spille en vigtig rolle for forebyggelse af fedme og relaterede sygdomme.

Ændring 18

Rådet finder, at kosttilskud helt og holdent falder ind under forordningsforslaget anvendelsesområde og støtter derfor ikke denne ændring. Særlige mærkningskrav for kosttilskud omhandles i artikel 7, stk. 3.

Ændring 37

Kravet om obligatorisk inddragelse af forbrugerpaneler i forbindelse med ændring af listen over ernæringsanprisninger vil betyde en ekstra belastning i tid og penge, når bilaget skal tilpasses. Rådet mener, at artikel 5, stk. 2, i den fælles holdning med de almindelige betingelser, der gælder for alle anprisninger, er tilstrækkelig klar, da den fastsætter følgende: »Anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger tillades kun, hvis det kan forventes, at gennemsnitsforbrugeren kan forstå de gavnlige virkninger, således som de udtrykkes i anprisningen«.

Ændring 38

Forslaget om at tillade sammenlignende ernæringsanprisninger mellem fødevarer af forskellige kategorier blev ikke taget med i den fælles holdning, da der blev rejst tvivl om de eventuelle konsekvenser, det kan få for, hvor klare og videnskabeligt objektive oplysninger forbrugerne modtager.

Ændring 52

Efter Rådets opfattelse vil det foreslåede tillægskrav om forelæggelse af en model af den foreslåede fødevareemballage, hvorpå anprisningen skal figurere, på et tidligt stadium i godkendelsesproceduren medføre ekstra omkostninger for ansøgeren uden forholdsmæssigt tilsvarende fordele. Det bemærkes endvidere, at det i artikel 25 fastsættes, at medlemsstaterne i overvågningsøjemed kan anmode producenten eller den, der er ansvarlig for markedsføringen, om en model af den mærkning, der anvendes til produktet.

Ændring 54

Rådet mener, at flere krav allerede er blevet strømlinet (f.eks. sprogkravene) for at forenkle den samlede godkendelsesproces. Endvidere skal Kommissionen og autoriteten i henhold til artikel 15, stk. 4 og 5, udarbejde henholdsvis gennemførelsesforanstaltninger til og en detaljeret vejledning for udfærdigelse og indsendelse af ansøgninger til hjælp for ansøgerne.

Ændring 59

Rådet foretrak at bevare den oprindelige tekst i forslaget med en lille ændring, da den er mere præcis i beskrivelsen af den rolle og de beføjelser, autoriteten skal have i forbindelse med vurderingen af ansøgningerne.

Ændring 67

Rådet finder, at forslaget om, at Kommissionen skal have en periode på tre måneder til behandling af autoritetens udtalelse, ikke gør teksten mere klar. Det bemærkes, at autoritetens udtalelse i henhold til artikel 18, stk. 2, i den fælles holdning skal behandles sammen med eventuelle bemærkninger fra ansøgerne eller medlemmer af offentligheden, og at der er fastsat en periode på 30 dage efter autoritetens udtalelse til det formål. Endvidere er de nærmere bestemmelser vedrørende fristerne allerede fastsat i artikel 17, stk. 1, om den procedure, der skal anvendes.

Ændring 71

Rådet kan ikke tilslutte sig forslaget om, at Kommissionen skal have en periode på tre år til at forelægge en rapport om forordningens anvendelse, da nogle af de grundlæggende aspekter heri (såsom ernæringsprofiler eller listen over tilladte sundhedsanprisninger) endnu ikke vil være gennemført på det tidspunkt.

For så vidt angår anden del af ændringen, der specielt opfordrer til, at man tager problemerne i forbindelse med anvendelsen af artikel 1, stk. 4a (nyt) op, og *ændring 85* om undtagelsen for produkter med varemærker, mindes der om, at sådanne produkter i henhold til artikel 27 i den fælles holdning fortsat kan markedsføres i en periode på 10 år, selv om de ikke er i overensstemmelse med forordningen. Den nuværende affattelse af artikel 26 giver Kommissionen mulighed for at undersøge spørgsmålet i forbindelse med sin evaluering af anvendelsen af forordningen, af markedsudviklingen for de pågældende produkter og af forbrugernes forståelse af anprisninger.

3. Andre ændringer, som Rådet har indført

Andre ændringer, som er indført i den fælles holdning, omfatter:

- *alkoholholdige drikkevarer*: Det generelle forbud mod anvendelse af anprisninger af alkoholholdige drikkevarer bortset fra anvisninger, der henviser til en reduktion af alkoholindholdet eller energindholdet, er bibeholdt i artikel 4, stk. 3. Endvidere præciseres det i artikel 4, stk. 4, at så længe der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser om anprisninger i forbindelse med drikkevarer, som normalt indeholder alkohol, kan relevante nationale bestemmelser finde anvendelse i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

- *handelsbetegnelser eller varemærker*: Anvendelsen af handelsbetegnelser eller varemærker, der på én gang kan opfattes som anprisninger og høre under forordningsforslagets anvendelsesområde på grund af deres præsentation eller formulering, tages op i artikel 1, stk. 3. Denne nye bestemmelse tillader anvendelse af sådanne handelsbetegnelser eller varemærker uden at skulle gennemgå godkendelsesproceduren, hvis de i mærkning, præsentation eller reklame ledsages af en beslægtet ernærings- eller sundhedsanprisning, som er i overensstemmelse med forordningens bestemmelser.
- For at imødegå betænkelighederne vedrørende anvendelsen af forordningen på eksisterende varemærker og handelsbetegnelser indføres der en tiårs overgangsperiode for handelsbetegnelser eller varemærker, der fandtes inden den 1. januar 2005, hvorefter de skal overholde forordningen (artikel 27, stk. 2).

Bilag

Betingelserne for anvendelse af ernæringsanprisningerne i bilaget til forordningen er blevet ændret for specielt at tage hensyn til den seneste tekniske og videnskabelige udvikling på dette område.
